

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 6, Núm. 47 • Febrer 93 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

- ✓ Les lletres Catalanes de dol: Ha Mort Josep Mª Llompart.
- ✓ Els antics alumnes del Col·legi Fra Joan Ballester representen "Don Ventura Veranea".
- ✓ Dades demogràfiques de Campos 1992.

SERVEIS ADMINISTRATIUS

OFICINES: Síquia, 12 - Tel. 65.03.45
07630 CAMPOS

COLIVER

MOTORS MARINS
MUNTATGES I MANTENIMENTS
COMPRA-VENDA DE MOTORS
ASSESSORAMENT TÈCNIC

Viviu a Mallorca? No podeu fruitir de la seva mar i de les seves cales? Vos oferim gaudir-ne amb les embarcacions CINQUE 10 OPEN, MARE I SPORT, construïts per ÀRIA YATCH.

Equipament de sèrie:

- Seient pilot amb respall, seient tripulació i màrtegues solàrium proa.
- Escala bany inoxidable amb tres graons de teka.
- Volant de tacte suau i cables de direcció.
- Suport comandament fora bord a la dreta del pont de govern.
- Bomba d'eixugament automàtica.
- Bateria i desconnectador.
- Ganxos d'esquí aquàtic inoxidable.
- Compàs.

Característiques tècniques:

Eslora	5.12 m.	Mànega	2.03 m.
Calat	0.28 m.	Cabuda	6 Perso.
Super. útil	5.5 m2.	Pes	294 Kg.
Motorització	40-90 HP FB		

Servei Oficial:

HONDA
MARINE

VOLVO
PENTA

YAMAHA
Y TOHATSU

T. N. C. OLIVER, Club Nàutic Sa Ràpita,
telèfon 64.01.99 • FAX: 64.02.21

RESSÒ

Revista mensual
ANY 6

Febrer 1993 • N.º 47

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Coordinador: Josep Antoni Sala i Toral

Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

Coordinadora Publicitat: Maria Bauça

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Toni Amengual

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Damià Huguet

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Joan Monserrat

Miquel Monserrat

Pere Ollers

Antònia Serra

Antònia Sitjar

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Monserrat Alcaraz

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Margalida Oliver

Pere Adrover

Esteve Tomàs

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Oliver

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

I pla directori de construcció de centre penitenciaris del Ministeri de Justícia de l'Estat preveu la construcció d'una macropresó a Mallorca. La ubicació d'aquesta presó encara és una incògnita, malgrat que ja s'hagin apuntat algunes possibilitats a la zona del Raiguer i a Palma.

La macropresó és una ciutat presó, ja que és el conjunt de 14 minipresons de 68 presos -enrevoltades de parets de 4 metres d'altitud- a més de tot un conjunt de serveis -minihospital, edifici cultural, edificis de serveis, piscina coberta, poliesportiu cobert, etc.-, que precisa d'unes 40 hectàrees de terreny pla i sense cotes aprop, amb una necessitat d'aigua de 36 tones/hora. Tindrà una cabuda de 950 reclusos, la qual cosa contradiu la Llei General Penitenciària (1979) i recomanacions del Consell d'Europa que xifren la cabuda màxima en 350.

La construcció d'aquesta ciutat presó a la vora de qualsevol poble mallorquí suposa un greu impacte i irreparable dany: impacte ambiental degut a l'elevat nombre d'hectàrees en zona plana que necessita, a la torre de vigilància de 40 metres; impacte econòmic, destrucció de zones de conreus i influència sobre altres sectors; impacte social, degut a la possible instal·lació d'uns 600 funcionaris - amb les seves famílies- al mateix poble, que capgirarien la vida quotidiana i que aquest no podria assimilar, creant-se una situació de conflicte. Impacte social que no es produeix a una ciutat.

La ciutat presó tindrà molt més serveis que qualsevol poble de la part forana mallorquina, i això no és just.

La presó de Palma -ara en diuen Centre Penitenciari- té uns 625 reclusos, quan la seva cabuda és sols de 400. Possiblement ha quedat petita, però al mateix temps està saturada de presos preventius - en espera de judici-. S'ha de cercar una solució, que pot radicar en l'ampliació de l'actual -hi ha terrenys suficients als seus voltants prevists d'ús penitenciari al Pla General d'Ordenació Urbanística de Palma-, agilitzar els processos judicials, reformar penes i condemnes.

L'actual presó està a una zona de desenvolupament urbanístic per a habitatges; la requalificació de zona de serveis penitenciaris a zona urbanitzable dispararia el valor econòmic dels terrenys. Ens trobam davant una nova operació especulativa? Què hi ha al capdavant del Pla Directori?

Els experts en presons i juristes opinen que la presó és una escola de delinqüents i un destrossar la persona que no ho és, que la macropresó sols és rentable econòmicament, que no va totalment encaminada a la reinserció del delinqüent i en detriment de l'atenció al reclus i que calen solucions més humanitzades i penes alternatives com: arrestament de cap de setmana, règim obert, pisos d'acollida, treballs útils a la comunitat i de reseriment a les víctimes del delictes.

És evident que la macropresó no és una necessitat social, que no és una solució. Però cal trobar una solució a l'augment de la delinqüència, realitzada per persones en serioses dificultats personals i socials, en una societat cada cop més competitiva i insolidària. Cal anar al bessó del problema d'evitar l'aparició de delinqüents: campanyes de prevenció, ajuts a famílies problemàtiques -amb membres presos-, de promoció sociolaboral de joves en dificultats, reinserció del reclus, reforma del codi penal -canvi cap a penes comunitàries-, agilitzar els processos judicials -és a dir, dotar a l'administració de justícia dels recursos que precisa-.

La solució de la macropresó és la més fàcil i que permet més guanys econòmics, però està buida de contingut humà, buida i enfora del problema que pretén solventar.

I és ben clar i evident: no volem la macropresó a Mallorca.

**EDITORIAL CONJUNTA DE
L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA DE MALLORCA.**

— Fins que no va arribar el pastor, les ovelles no es mogueren.

— Va parèixer que els faltava un poc més d'experiència.

— Per ventura, en les proves d'accés no són gaire exigents.

— O tal vegada no fan molts de cursets pràctics.

— O els que fan són d'un nivell molt baix.

— En aquests moments és quan es veu i es demostra si se és municipal per mèrits pròpis o per...

UEN QUE. . . DIUEN QUE . . . DI

— Un conegut diari de Ciutat donà la notícia de que Sebastià Roig es retirà de la política quan acabi la present legislatura.

— Remarcava que Sebastià Roig anava per conseller i només ha pogut arribar a batle.

— El mateix diari, uns quants dies després criticava la proliferació de rotondes innecessàries.

— Hi haurà una conspiració de la premsa contra el nostre batle ?

— Ja només falten tres

mesos perquè Ressò arribi al número cinquanta.

— En Potoi ha augmentat les vendes de cotxes

— Tot és degut a la millora de l'estètica del taller d'ençà que el seu amic Sebastià li ha fet una placel.la.

— Però la placel.la no és només seva, l'hem pagada entre tots.

— Al carrer Nunyo Sanç segueixen aparcant on volen, sense que els municipals facin res per solucionar-ho.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

*Gimnàs
Cotxomís*
Campos

AIXÍ, LES ACTIVITATS QUE
PODEU REALITZAR AL
GIMNÀS SÓN:

US COMUNICAM QUE,
A PARTIR D'ARA,
TAMBÉ US OFERIREM
ELS SERVEIS D'UNA

SAUNA

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT (Homes i Dones)
GIMNÀSTICA CORRECTIVA • JAZZ
CULTURA FÍSICA • MUSCULACIÓ • KUNG-FU
KICK BOXING (nins, joves, adults)
SAUNA (Sol.licitud anticipada d'hora)

VOS RECOMANAM

- La darrera pel·lícula de Francis Ford Coppola: Dràcula, una obra mestra.
- Una oració per Josep Maria Llompart.
- Llegir l'obra de Josep Maria Llompart.
- Fer saber a l'Ajuntament que no treu cap enlloc que ens hagin pujat els impostos.
- Comprar la guia de ca-

rrers, empreses, comerços i professionals de Campos que ha editat l'Obra Cultural Balear.

• Assistir a l'audiovisual sobre Jordània que ha organitzat l'Obra Cultural Balear de Campos per al proper dia sis de març a la Sala de Cultura de Sa Nostra. No vos pene-direu.

• Comptar les faroles rom-pudes de Sa Ràpita.

• Enquadernar els vostres exemplars de Ressò, si encara no ho heu fet.

• Donar l'enhorabona a n'Antoni Picón i els membres del grup de Teatre dels Antics Alumnes del Col·legi Fra Joan Ballester per la seva professionalitat.

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

RESTAURANT

CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50 • Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

AUTO ESCOLA

Tota classe de
permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

EL VALENCIÀ TAMBÉ ÉS CATALÀ

Davant la sentència del Tribunal Suprem de dia 20/11/92 que obliga a l'ús del terme «valencià» als Estatuts de la Universitat de València, el col·lectiu d'alumnes de segon cicle de Filologia Catalana de la Universitat de les Illes Balears manifesta:

1.— Que dona suport al Rector de la Universitat de València en la seva defensa del nom científic-històric de català per denominar no tan sols la llengua pròpia del País Valencià, sinó també la de les Illes Balears, El Rosselló, l'Alguer i del Principat de Catalunya.

2.— Que la sentència, tot i ésser coherent amb la denominació que consta a l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, és una sentència que vulnera els interessos de la comunitat lingüística i contraduï el reconeixement científic general.

3.— Que la denominació de valencià a l'Estatut

d'Autonomia del País Valencià, el 1982, va ésser fruit d'un pacte polític no basat en una resolució científica.

4.— Que el fet que s'usi la paraula valencià per referir-se a la llengua que es parla al País Valencià, no implica que el valencià, sigui una llengua diferent del català, sinó que es tracta de denominacions d'una mateixa llengua històrica, el CATALÀ, les normes ortogràfiques de la qual foren acceptades al País Valencià el 21/12/32 a Castelló.

5.— Que, lamentablement, la interpretació feta pels recurrents als mitjans de comunicació no s'ajusta a la sentència, ja que aquesta no es pronuncia sobre la unitat de la llengua catalana, sinó que es refereix tan sols a la nomenclatura que s'ha d'emprar a l'article 20 dels Estatuts de la Universitat de València.

6.— Que la pròpia sentència, al Fonament de Dret novè proclama: « El fondo del

asunto no es académico o lingüístico, y esto bien lo saben las partes enfrentadas en este recurso. El fondo del asunto es político y hay que comenzar por reconocerlo para no perdernos en eufemismos inútiles.» Igualment, la sentència esmentada, al seu Fonament de Dret onzè proclama: « Los Profesores Universitarios podrán, en sus clases, ejerciendo su libertad académica, explicar a los alumnos que la lengua valenciana proviene de la lengua catalana, o que es la lengua catalana misma, o que son lenguas distintas, etc. Pero la Universidad, como institución, no puede tener a este respecto más opinión que la impuesta por el Ordenamiento Jurídico.»

7.— Que l'objectiu principal és la recuperació i l'ús de la llengua pròpia en tots els àmbits i registres, per arribar a una desitjable normalitat lingüística, per a la qual cosa

és necessari superar la instrumentalització de la qüestió del nom de la llengua, arribant, fins i tot, a la modificació de l'Estatut d'Autonomia del País Valencià a fi d'adequar el nom allà utilitzat a la pràctica del món universitari i científic nacional i internacional.

8.— Que a títol comparatiu tenim el cas dels Països Llatino-americans, que a les seves Constitucions, quan esmenten la llengua pròpia, s'hi refereixen amb el nom de «castellano» o «español». Resultaria interessant veure quina seria la reacció si un Tribunal de qualsevol d'aquells països sentenciàs que la seva llengua s'ha de denominar cubà, colombià, argentí, etc. en lloc de castellà.

Col·lectiu d'alumnes de segon cicle de filologia catalana de la UIB.

Cristalleria CAMPOS

*Jaume Vadell
Adrover*

*Joan Oliver
Bordoy*

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

Maria Miquel Nadal **ASSEGURANCES EN GENERAL**

- Metges
- Incendis
- Accident
- Vida
- Robatoris
- Jubilació
- Comerços
- Llar
- Embarcacions
- Automòbils, Etc. . .

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

IN MEMORIAM

Per aquestes saons, ara ja fa un any, la mort d'en Miquel Beques -un home jove i estimat per tothom que el conceixia- va sorprendre a parents i amics alhora, molt oportunament, que no tot és baorreisme i corrupció des del punt i l'hora que es donen encara persones netes i nobles com la d'aquell amic.

En Miquel, sempre sol·lícit atenia qualsevol comanda que se li fes, i sovint sense que li ho demanessin, va conservar la seva proverbial bonhomia fins abans de finir a causa de dolorosa i perllongada malaltia, per això va merèixer el respecte general malgrat que ell no es creia mereixedor de res.

Per això, i sols per això, es va notar a les seves exèquies una veritable fuga de l'acte social i del comareig frívol, per a convertir-se en un autèntic testimoni d'entranyor i dol. No record, ara, cap cerimònia d'aqueix tipus en la que tanta gent

dugués la pena o el sentiment escrits a la cara. En Miquel anà per la vida amb el cor damunt la mà i rebé l'homenatge darrer d'un funeral atípic pel sincer.

Ens coneguèrem Miquel en l'albor dels nostres dies, plegats fruïrem dels anys feliços de la infantesa, seguïrem vides divergents però amb l'amistat sempre convergent. Et vaig retre adéu davant tes despulles, a ca teva, al Pou Nou, d'on fores, i seràs per llarga estona, el millor home de l'entorn.

Ningú no hauria de morir, però quan desapareixen éssers com tu Miquel, ... i tant que s'enten aquells versos dolorits de:

«Quan un amic se'ns va
quelcom es mor a dins l'ànima.»

Franc Jaume i Salom.

P.D. Valguin aquestes retxes per mantenir viu i per llarg temps el teu pas per Campos. Fins sempre amic.

UNS SANTS I UN CA A UNA CIVILITZACIÓ BOJA

El dia de les beneïdes de Sant Antoni vaig tenir la oportunitat de fer-me una idea del coratge i força de voluntat que han de tenir les persones que estimen els animals. Germans nostres, com ja va dir un altre sant, Francesc d'Assís, «poverel.lo»; sense gens ni mica de coneixements de genètica evolutiva, en certa manera profeta de la indiscutible teoria filogenètica de les espècies.

Aquest grups protectors, entitats o individus mereixen la meua admiració. Escric per això i voldria tenir més veu per a ells. I clar, també per als animals. Perquè en el context de les tradicionals beneïtures, vull dir beneïdes d'enguany els fets que vull relatar m'impressionaren per anar a pegar de morros, un altre cop, amb la problemàtica relació dels humans amb les bestioles.

Si el que hauria de ser una celebració popular continuadora d'una llarga tradició resulta ser una institucionalitzat acte de hipocresia, ben mirat és just que pugui tenir tan poc respecte amb els gusts

i actituds de la gran majoria de gent. Quina indecència. La mateixa que és ben lliure de trobar els arguments sentimentals que exposaré «anar a encalçar na Maria per sa cuina». Quan hi ha mil problemes d'una dimensió humana molt més tràgics. Tot és comprensible a un món absurd.

Resulta que hi havia un ca abandonat que feia dies que trespava per fora vila de Campos. Mirau el que són les coses que el dia de la festa de les beneïdes, ell ben brut i afamat es va trobar a la vila amb una desfílada de germans seus ben enllimonats, amb llacets i tot, que eren duits a beneir per estar bons i contents i en morir-se anar al cel, que els animals també tenen un de segona divisió, crec, llim és com l'anomenen. El ca es va empegueir molt. Jo tampoc gens orgullós de formar part de tot poderosa i reina de la creació espècie dels homo sapiens. Amb els meus amics Guillem, Xesc i Tomeu anàrem a parlar amb el sergent dels municipals per veure que podíem fer amb el ca. Ens

oferírem dur-lo a la portassa de l'Ajuntament. Quan el vàrem tenir davant, no el dúiem fermat perquè el ca assustat no deixà que li engaxàssim el cordell, el mateix cap de la policia local i un regidor de l'Ajuntament, en Torrè, continuaren desentent-se de la nostra preocupació:

— Ja l'agafarem...

— Hi ha homes per aquestes feines...

— Deixau-lo fer...

Simplement jo ho vaig interpretar com una ofensa i un acte de meyspreu al ca i a mi. Crec que les persones que es fiquen de ple amb protestes d'aquest tipus en deuen trobar de grosses.

Per ells escric i per denunciar la poca incompetència de dos responsables de l'Ajuntament.

Perquè el dia següent, i potser encara ara, el ca el podien veure pel carrer, si no l'ha mort cotxe, li han donat una manta... El problema és molt profund, ara per ara jo deman:

— Ajuntament: per què no esterilitzam les cusses i serveim als cans?

— Propietari: per què abandonam, maltractam els fells cans?

Dolents que som...mals animals...

Ai, Ai, Ai...

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNATS CAMP DE L'ÓS ELEGEIX NOVA JUNTA DIRECTIVA

Els socis de l'associació de veïnats de Campos Camp de l'Ós es varen reunir en assemblea general el passat divendres dia vuit de gener, a les vuit i mitja del vespre per elegir una nova Junta Directiva al restaurant Sa Canova del carrer de Nunyo Sanç.

Així, es començà l'assemblea amb la dimissió dels membres de la Junta gestora i es passà, seguidament, a la presentació dels candidats, que foren:

Mateu Nicolau
Gabriel Bonet
Gabriel Gomis
Miquel Valls
Bartomeu Prohens
Miquel Maimó
Guillem Mas
Cristòfol Plazas
Miquel Fullana
Carmen Ortiz
Apol·lònia Vanrell
Jaume Roig
Jaume Lladó
Tomàs Garcias
Miquel Manresa
Josefina Fuster

Com que, segons els estatuts de l'entitat el nombre màxim de membres de la Junta Directiva és de 16 i els candidats varen sumar exac-

FOTO: Damià Prohens (Foto vidal)

— L'Associació de Veïnats Camp de l'Ós va elegir nova Junta Directiva el mes passat.

tament aquesta quantitat, es varen nomenar tots ells sense necessitat de què es produís una votació.

Després s'entrà al torn dels precs i preguntes, al qual diversos socis demanaren la paraula per sol·licitar, entre altres coses, que l'Associació fes arribar a l'Ajuntament les seves queixes, principalment, per la manca d'efectivitat de la policia municipal i pels retards de l'ambulància.

Cal recordar que l'any passat hi hagué una dimissió en massa de la majoria dels membres de la passada Junta, entre ells el que era aleshores president, Gabriel Bonet. El

fet va motivar el nomenament d'una Junta Gestora presidida per Mateu Nicolau que, des de llavors, i fins ara, ha portat les regnes de l'Associació i s'ha encarregat de preparar aquestes eleccions.

Dia vint-i-dos del mes passat hi hagué la primera reunió de la nova Junta Directiva, a la qual es varen nomenar els següents càrrecs:

Vicepresident:

Gabriel Bonet

Secretari:

Miquel Valls

Tresorer:

Gabriel Gomila

També es va elegir una comissió de quatre persones per anar a fer una visita de presentació al batle de Campos, Sebastián Roig.

Redacció.

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Sa Joieria

Joieria • Relotgeria

Carrer Major, 3

DADES DEMOGRÀFIQUES DE CAMPOS DEL 1992

NAIXEMENTS	58
NINS	32
NINES	26
MATRIMONIS	45
DEFUNCIONS	88
CIVILS	05
HOMES	50
CANÒNICS	40
DONES	38

Els comentaris que poden produir aquestes dades, tan senzilles, són molts i diversos. Destaca, par damunt tot, que

el moviment natural del nostre municipi va cap enrera o, si voleu és NEGATIU: enguany tenim 30 morts més que no naixements. El nombre de naixements, així mateix, és ben petit devora anys enrera, només 58, quan molts recorden promocions i quintes de 70 o més.

El balanç del 1992 quant a població resta per fer perquè manquen altres dades importants com a moviments migra-

toris de població. Malgrat tot sí que es pot aventurar sens dubte que Campos disminueix la seva població i això a la llarga pot tenir repercussions importants a altres nivells: econòmic, social, educatiu, sanitari, polític.

L'altra dada és el nombre de MATRIMONIS que és de 45 en total. Destaca que només 5 d'aquests (un poc més d'un 10%) són exclusivament civils o pel Jutjat mentre la

resta són canònics o per l'Església. Encara una major part dels nuvis prefereixen passar per la vicaria. Per què? aquesta és una altra qüestió ben interessant.

Redacció.

(Les dades han estat tretes del Registre Civil de Campos. Agraïm al Jutjat de Pau la seva col·laboració i gentilesa)

REPRESENTACIÓ DE L'OBRA DE TEATRE DON VENTURA VERANEA

Com ja ens tenen acostumats any rera any, el grup de Teatre dels Antics Alumnes del Col·legi Joan Ballester presentaren una nova comèdia costumista mallorquina, enguany, *Don Ventura Veranea*, de Lluís Segura Miró que, pel títol, un servidor es pensava que seria en espanyol.

Aquest esdeveniment succeí el divendres dia vint-i-dos i el dissabte dia vint-i-tres del mes passat al Teatre Municipal.

Tal fou l'èxit aconseguit i tanta la gent que hi va acudir que es varen veure obligats a realitzar altres dues representacions el divendres i dissabte de la setmana següent.

L'obra, tot s'ha de dir, no és de la qualitat d'altres que ells mateixos ens han oferit en anys anteriors, tal com *La seu plena d'ous* de Joan Mas que interpretaren l'any passat de forma magistral, però sí que és ben divertida i amb moments de gran intensitat.

Cal destacar, part damunt

tot, la gran interpretació dels actors i de les actrius, cosa a què ens tenen avesats i que, per tant, ja no ens ve gens de nou, malgrat algun d'ells a qualche moment hagués de fer esforços per no riure. També sobersortí la posada en escena, amb un decorats realment extraordinaris i d'un gran realisme, cosa que encara té més mèrit si tenim en compte

que es tracta d'un grup modest i amb un pressupost més bé reduït.

Ens hem d'adonar que a Campos el teatre funciona com no havia funcionat mai, amb dos grups que rivalitzen entre ells per fer-nos-ho passar bé i per demostrar-nos el que es pot aconseguir amb esforç i talent.

És una llàstima que

l'Ajuntament encara no disposi d'un teatre municipal propi per emmarcar adequadament aquestes interpretacions teatrals. Fa més d'un any que es varen comprar els terrenys i encara no s'han començat les obres ni s'ha presentat oficialment cap projecte. Això sí, al solar s'hi exhibeix un cartell ben maco!

Jaume Lladó.

— Un moment de la representació de *Don Ventura Veranea*.

VIATJANT PER JORDÀNIA, SÍRIA I TURQUIA

Per al proper dia 6 de març, la delegació a Campos de l'Obra Cultural Balear ha organitzat una conferència de Joan Manresa titulada «Viatjant per Jordània, Síria i Turquia». L'acte, que es farà a la Sala de Cultura de «Sa Nostra», començarà a les 8'30 de la nit.

Aquesta conferència servirà per apropar-nos a uns països orientals massa poc coneguts. El viatge es farà seguint l'itinerari realitzat aquest estiu pel conferenciant. En solitari, Manresa ha anat de de Petra fins a Nicea. Així, podrem conèixer indrets com la ciutat dels Nabateus, perduda dins les muntanyes de Jordània; Palmira, en un oasi del desert de Síria o Nicea, famosa pel seu concili.

Banyar-se a la Mar Morta, visitar ciutats on encara es parla l'arameu o voltar per Istambul, són altres dels punts importants d'aquesta vetllada que, a més de l'experiència personal del viatger, ens proporcionarà consells pràctics per viatjar a aquests països hospitalaris amb els visitants.

Hi haurà una part il·lustrada amb diapositives fetes pel propi conferenciant, i una mostra musical de Síria i Turquia, que Manresa coneix perfectament, ja que, a més d'estar especialitzat en música mediterrània, és amic personal de músics d'aquests països.

Redacció.

—Monument de la ciutat de Petra conegut com «El Tresor». Es creu que a l'interior de l'urna que hi ha a dalt, hi guardaren les joies. Així, durant anys, s'han entretingut pegant-li tirs, tot intentat obrir-la. Aquest monument està excavat a la pròpia muntanya.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ **MIQUEL LLADÓ**

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

CRISTALLERIA PERELLÓ

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

SOBRE LA CONSTRUCCIÓ D'UNA ALTRA PRESÓ A MALLORCA

Pere Ollers Vives.

He llegit a altres Revistes l'Editorial conjunta de l'Associació de PREMSA FORANA DE MALLORCA que gira a l'entorn de la

construcció de la macropresó. No hi estic gairebé gens d'acord per una sèrie de raons que tot seguit exposaré.

No podem mesclar ous amb caragols. No crec que sia lògic i clarificador emprar arguments de la llei penitenciària amb arguments ecologistes. Ja estam que haurem de conciliar de la millor manera possible tots els interessos en joc. Quins interessos? Em sembla que aquí pecam de pensar que els problemes dels presos o són dels

darrers o no compten gaire o ens cauen enfora. I realment una presó es fa per als presos. Certament, no deus el millor sistema de reinserció social per quan hem aconseguit tan poc a tots els països que l'apliquen. El que sí em resulta ben evident és que l'actual presó de Palma resulta millorable, molt millorable. Havent vist l'actual presó, qualsevol intent de millorar-la em sembla lloable. I necessari, par damunt interessos municipals o comarcals. No

crec que una presó comporti inseguretat. Com tampoc la comporta una Comissaria o una Oficina d'Informació Juvenil.

Esper que el debat que s'ha obert en torn a aquest tema serveixi almanco per a plantejar seriosament què volem fer amb els presos preventius -aquesta és una altra- i condemnats. Perquè em sembla que els qui menys hi diuen hi tenen molt a dir.

SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:**

Carnisseria • Cansaladeria

Fruita • Peix congelat

**Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS**

Recreativos

**SUR
MALLORCA, S.L.**

Nº Reg. Empresa operadora 13.460

**Carrer Mesquida, 16 • Tel 65.03.56
07630 CAMPOS (Mallorca)**

**L'EMPRESA LÍDER
EN ATENCIÓ I
SERVEI AL CLIENT**

**PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.**

BENZINA A TRES PESSETES*Damià Huguet.*

Adesiara, amb la major senzillesa, d'una manera meticulosament rutinària, anam a posar benzina al cotxe. S'ha encès el llumet vermell de la reserva, i abans de quedar aturats a mig camí acudim a la benzinera més pròxima a omplir el depòsit: dues mil pessetes, tot ple, o quinze litres. Depèn de l'usuari, i de les disponibilitats de cadascú, és clar. Però solem vigilar amb meticulositat -els qui no som despistats- l'agulla que ens indica el nivell de combustible. N'hi ha, fins i tot, que enlloc d'esperar que l'agulla es posi al nivell zero, tenen el bon costum d'anar a la benzinera quan el depòsit és mig ple -o mig buit- segons com es miri.

En tota aquesta trifulga quotidiana els campaners som ben normals, com tothom imprecisos. Ens empipa haver de fer cua, usar l'automàtic a les dotze de la nit, o només dur mil pessetes a la butxaca quan voldríem omplir el depòsit. Tot normal i senzill. Abocats com estam a la rutina, i a considerar el cotxe una eina indispensable, ens hem avesat a la monotonia i, per tant, a un cert desordre. Són símptomes evidents del temps que ens ha tocat viure, i ens afegim a l'automatisme comportat dia dia amb un cert recel.

Ignor totalment si aquest trauma de consumir benzina s'acabarà qualche dia; o si qualche dia la benzina mancarà i haurem de tornar anar a peu o amb bicicleta: tan malavesats com estam a consumir-ne diàriament. Són coses que no m'he plantejat mai seriosament, ni pens fer-ho, entre altres raons perquè seria per demés improvisar o vaticinar possibles decadències. Així que ho deix córrer, i ja veurem què passa. Em mantenc, involuntàriament, fidel al caràcter campaner: només qui travela aprèn a caminar.

Quan a la vila hi havia dues dotzenes de cotxes i una cinquantena de motos, la gent no es solia preocupar massa per la benzina. Normalment circulava a peu, o amb bicicleta -que és la «màquina» ideal per a transitar un poble pla com ho és el nostre-, i els dos o tres camions que hi havia ara fa una cinquantena d'anys, contrastaven amb el centenar llarg de carros que els pagesos utilitzaven per a transportar les seves mercaderies. Ara tot ha canviat, evidentment. I és normal que així sia. Encara que tot abús, o tot excés, a la llarga tendeix a aclarir-se, a normalitzar-se; amb -a la curta o a la llarga, i no sé si bo o dolent- d'un previsible caos que podríem tocar amb el cap dels dits.

Amb una migrada economia, de recursos escassos com la que teníem, els vehicles de tracció mecànica: camions, cotxes o motos, resultaven gairebé indispensables en un poble eminentment agrícola com ho és Campos. Els carrers estaven sense asfaltar, plens de clots i de sotracos: amb pols a l'estiu i molt de fang i bassots

al hivern. Però la gent hi estava avesada. Els desplaçaments llargs -a Ciutat, per exemple- resultaven més còmodes en tren que en autocar. I pels carrers de la vila la gent hi transitava com li venia en gana, per la dreta o per l'esquerra, donant pas o no donant-ne al qui topaven a qualsevol cap de cantó.

La benzinera de Can Rosa era l'únic assortidor que hi havia a la vila. Estava ubicat a la placeta de Sa Creu, just a l'angle on es bifurca la carretera que va a Palma i la de Porreres; al lloc mateix on hi ha l'actual, pam envant pam enrera. L'amo en Joan Rosa, devers els anys cinquanta, era un home immensament impetuós, que feia deu feines a la vegada: bicicletes, màquines de cosir, fotografia, joies: una mica de tot. A la benzinera, de feina no n'hi havia massa. Un client cada dues hores, poc més o manco; encara que potser exager. L'aparell de l'assortidor era manual i rutinari, una mica desgavellat i difícil de manejar. Dos petits depòsits situats a la part alta de l'artilugi -d'uns dos o tres litres de cabuda, amb vidre transparent- formaven el cos total de l'aparell. Amb una manxa manual es sacsejaven, i mentre la benzina d'un depòsit es buidava l'altra s'anava omplint; i quan aquest era buit es girava la palanca i s'invertia el sentit dels depòsits; i així successivament fins acontentar la demanda del client.

Ens en queda un record, molt americà, d'aquests artílugis del sortidor de benzina, sobretot a pel·lícules filmades a l'oest dels Estats Units que veim sovint per televisió. Un aparell una mica distorsionat, generalment pintat de color

vermell, amb els dos depòsits -un buit i l'altre ple-, i l'encarregat de la benzinera, vestit amb roba de llista blava, que omplia sense massa pressa el depòsit d'un cotxe ple de pols. A la benzinera de Can Rosa funcionava igualment. L'amo en Joan xerrava cinc minuts amb el conductor abans d'obrir el tap del cotxe; es posava a manipular la palanca fins arribar al límit exigit -la qual cosa, a l'estiu li provocava una bona suada-, i després, entre tancar el tap, i cobrar el preu del combustible, passaven deu minuts més: s'havia de parlar de totes les menudències quotidianes, i del temps que farà...

Els campaners, com tothom, hem canviat molt en aquesta manera de fer les coses. De la monotonia raquítica dels anys cinquanta, passarem a la eufòria dels tractors que, amb remolc, omplien bidons de gas-oil per dur al motor que treia l'aigua del pou. I, d'aquí al desgavell actual, amb dos cotxes per cada tres persones, i tota una trencafila d'externs i d'estrangers que dia a dia recalen a les benzineres per a omplir el depòsit del seu cotxe. Si tenim cent duros els empram primer en posar benzina abans que anar a la botiga. Som, evidentment, esclaus del cotxe, i el cotxe és el nostre amo i senyor. Quan a Can Rosa l'amo en Joan posava en funcionament, de manera pausada, la manxa, la gent sentia olor de fum. Ara tenim el fum tan avesat que ben prest no sabrem com viure els nostres dies; amb renou o sense, els carrers intransitables, i amb tanta pressa que no tenim temps ni de saludar els amics.

PLA DE MILLORAMENT DE FAÇANES

NACIONALISTES DE MALLORCA

Al plenari de dia 30 de gener es va acordar l'adhesió de l'Ajuntament al Pla de Millorament de Façanes del CIM per tal que el nostre poble espugui beneficiar d'aquestes subvencions.

L'Equip de Govern PP-

UM va proposar -i el regidor del PSOE li va donar suport- que la subvenció que arribi s'inverteixi a la façana de Can Pere Ignasi, igual que s'ha fet amb la quantitat arribada l'any 1992, ja que la quantitat és poc elevada per repertir-la entre uns quants particulars i així l'Ajuntament només haurà d'invertir la meitat dels nou milions pressupostats.

No hi poguérem estar d'acord perquè consideram que és un error:

— Aquests doblers, encara que siguin pocs, invertits

en diverses obres de particulars -que sense aquesta ajuda potser no es facin- repercutirien en un embelliment de la imatge del nostre poble. Aquest és precisament l'objectiu d'aquest Pla i així es fa a tots els pobles generalment.

— Aquest particulars donarien feina a diversos mestres d'obres de la vila, que de l'altra manera només en beneficiaran un.

— Per restaurar aquest casal, que és part del nostre patrimoni històric hi ha altres

sistemes per aconseguir subvencions i ajudes de diversos àmbits.

Un altre tema que ara tenim damunt la taula és el dels Pressuposts Generals de l'Ajuntament per a l'exercici del 1993. Hi ha un bon bullit i, com que encara no està resolt, n'haurem de parlar al proper número.

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

**CELLER
Ca'n
TONI**

Carrer Oeste, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids. Consisteix en fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

**SUR HÀBITAT
IMMOBILIÀRIA**

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Covetes a primera línia

TENIM PER VENDRE:

- Cases a Campos
- Rústiques a Campos
- Xalet, solars i pisos a Sa Colònia

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

ENGUANY HI TORNARÀ A HAVER TORNOS DE L'INSERSO ALS BANYS DE SANT JOAN DE LA FONT SANTA DE CAMPOS

Gràcies a la iniciativa de l'INSERSO dins el seu Programa de Termalisme Social enguany es tornen a oferir 252 places per estances de 15 dies dins el juny, el juliol, el setembre o l'octubre. Han d'esser pensionistes i en tot cas majors de 60 anys. L'estança costa 21000 pts incloent-hi manutenció i allotjament en règim de pensió completa, assegurança i tractament termal. No s'hi inclou el transport.

Pels d'aquí que vulgueu participar-hi sabeu que el 31 de maig acaba el termini per demanar places del setembre al desembre.

ELS PENSIONISTES TAMBÉ PODEN DEMANAR PER

ALTRES ESTACIONS TERMALES DE PER TOT L'ESTAT

Hi ha 984 places assignades per gent de Balears i aquests poden demanar a les més de 35 Estacions Termals de per tot l'Estat: des de Granada (Alhama de Granada) fins a Osca (Panticosa) o Barcelona (Caldes de Montbui - Broquetes).

MÉS INFORMACIÓ:
INSERSO PALMA C/ Reina
Esclaramunda, 9, 2on Tel. 72
42 87.

ASSIGNACIÓ DEL DRET DE PRIMA PER RAMAT OVÍ O CAPRÍ.

S'ha de constituir ara una Reserva Nacional de Primes (quan el M^o de Agricultura diu «nacional» es refereix a tot l'Estat Espanyol) per a tots els productors o ramaders de caprí i oví. Segons el que resulti de la Reserva s'assignaran als productors les primers corresponents d'acord amb les da-

des que tenguí la Conselleria d'Agricultura (que no fa més que de criada de Madrid). Devers mitjan març de 1993 han d'enviar a cada ramader el resultat de l'assignació de primes i si vol podrà recórrer si no hi està d'acord. S'estableix un règim especial per a Canàries, curiosament.

Han de tenir més informació al Servei Comarcal de la Conselleria: Pl. Major, 3. Tel. 650332. I a la Conselleria: c/ Foners, 10 Palma. Tel. 176100.

UNA SOCIETAT TRANQUIL·LA?

El passat dia 28 de gener va esser presentat als locals del British Council (institució del govern britànic per a la difusió de la llengua i cultura anglesa, anomenat Institut Britànic) de Palma, el treball desenvolupat per la Doctora I. Moll de la U.I.B. i els Drs. P. Hamilton i J. Loder de la Universitat d'Aberdeen, Escòcia.

A la conferència, presentada amb el títol «A quiet Society? Continuity and change in Campos, Mallorca» (una societat tranquil·la? continuïtat i canvi a Campos, Mallorca.), es varen tractar aspectes de l'aprofitament del sòl i de l'evolució de l'agricultura en els darrers cent anys dins el nostre terme municipal.

Aquesta és considerada pels autors especialment interessant entre el conjunt de municipis de l'illa, degut principalment a la utilització del regadiu i al relleu quasi pla de la zona.

VA MORIR MIQUEL MARQUÉS I COLL

Va morir Miquel Marqués i Coll, President d'Honor de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca. Des d'aquí volem enviar el nostre condol a la seva família. Descansi en pau.

SOBRASSADA PAGESA *es figueral*

De venda a Ca'n Melero
(Campos)

Jaume I, 10 • Tel. 64.91.80
SES SALINES

BUGADERIA TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

Es Campanar

Autoservici
Carnisseria

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

Escrit de J. M. Llompart al diari Avui de diumenge 22 d'agost de 1976.
En ell Llompart parla del nostre col·laborador i amic Damià Huguet i de la seva obra.

Damià Huguet i la poesia

Conec el poeta de fa temps. A Campos, la seva vila. Li diuen, aplicant-li el malnom familiar, En Damià Canova, o també En Damià de ses Rajoles, al·ludint la indústria a la qual es dedica professionalment. Autodidacta, no ha cursat estudis superiors. Es alt, eixut, té la paraula i el gest perfectament pagesos. De més jove —encara ho és prou— va jugar a futbol amb l'equip local i diuen que ho feta força bé. El podeu imaginar qualsevol horabaixa, assegut mandrosament al cafè del poble per tal de fer un "suret" i la mica de xerrada amb els conveïns. Coneix Paris. Li agrada la música del barroc —Bach, Mozart, Albinoni, Vivaldi...—. Llegeix a bastament, i amb un cert ordre, s'interessa per les arts plàstiques i, sobretot, pel cinema. Els seus coneixements cinematogràfics han arribat a ser considerables. Ha assistit com a cronista a festivals internacionals i n'ha publicat comentaris i ressenyes. És lleial, honest, impulsiu, una mica irascible. Té un instint molt segur com a lector i com a escriptor. Viu a Campos, lliurat al seu treball quotidià com un condemnat a galeres. No és gens travessadís ni vol cultivar les relacions públiques. Per això el seu nom és gairebé desconegut a fora Mallorca. Cal esperar que ben aviat figuri en el primer rengle de la nostra poesia més recent.

Avui en dia ja ho mereix, sens dubte. La seva obra de poeta ha assolit un gruix i una solidesa ben notables. El que passa és que Damià Huguet havia escrit molta poesia, però n'havia feta conèixer molt poca. Per les raons personals abans al·ludides i per les dificultats amb què ha topat —i topa encara— aquest gènere. Fins avui només dos llibres: Cinc minuts amb tu, guanyador del premi "Les Illes d'Or" 1973, i Home de primera mà, que el 1969 havia obtingut el premi "Blanquerna" i va aparèixer en un volum compartit amb altres dos poetes joves: Josep Albertí i Bernat Nadal. Enguany, emperò, gairebé de cop, Damià Huguet ha donat —o té a punt de donar— a les premses tres reculls de poemes: Carn de vas, Bestialment amant i Ofici de sords. De fet, només aquest darrer m'ha arribat ara com ara a les mans, imprès a Campos amb excel·lent pulcritud i iniciant una col·lecció anomenada "Guaret".

Els llibres esmentats són, tanmateix, insuficients per a poder resseguir passa a passa la trajectòria evolutiva del nostre poeta: una trajectòria que es caracteritza per la coherència, per l'esforç continuat, per l'honestetat i l'exigència amb què l'autor assumeix en tot moment el seu ofici. Damià Huguet, exemple d'inquietud fecunda, és d'aquells que no s'accontenten mai, que no cauen en el parany, tan fàcil, de les receptes confortables i sense risc. Ben al contrari, cada poema seu, cada vers, conté una recerca apassionada, gairebé irada, de l'expressió més escaient per a realitzar i comunicar la identitat pròpia. Ell mateix ho ha dit: "He volgut ésser En Damià Canova sempre: la resta és literatura". Es tracta, doncs, d'aquella jugada pura, a tot o res, que demanava Carles Riba:

Damià Huguet no és un poeta mimètic. Cada fase de l'evolució que comentam traïx, emperò, unes admiracions ben concretes i inconfusibles: unes admiracions que successivament li van servint de nord per a la revelació d'aquella identitat pròpia que es proposa com a fita essencial de la seva art poètica, i que de cap manera enterboleixen l'originalitat profunda de la seva veu. A la primera, en els versos inicials, encara insegurs, el nord fou Salvador Espriu. En una segona etapa cap a una fermesa més madura, s'evidenciava l'enluer-

nament produït per la lectura i descoberta de Blai Bonet. Aquesta influència fou decisiva en la seva obra posterior i podem afirmar que Damià Huguet va esgotar-ne les possibilitats, sense caure, emperò —cal insistir en aquest punt— dins el servilisme imitatiu. Se'ns va presentar aleshores com un poeta elemental, d'alè sostingut, esportós i fins i tot excessiu, complaent-se en la dispersió i en una cercada —i àdhuc recercada— incontinència verbal. Una mena de Blai Bonet portat fins a les darreres conseqüències, menys depurat, més irat i més exaltadament —gairebé més brutalment— humà. Els reculls que va escriure dins aquesta línia, inèdits quasi tots, es caracteritzen per l'ampla dimensió dels poemes, escrits en versicles de generosa longitud, on els encerts prodigiosos alternen amb les digressions inoportunes. El poeta s'hi perd i se situa sovint —sense travessar-lo mai, val a dir-ho— en el llindar mateix de la paraul·leria. Havia après de Blai Bonet, posem per cas, el recurs de l'autonominació, i en fa un ús i un abús reiterats. No es limita a anomenar-se en els propis versos, sinó que hi afegeix adesiara la filiació completa, el nombre del document d'identitat, l'edat i l'adreça. Aquest detall anecdòtic pot donar idea de la situació límit fins a la qual havia arribat Damià Huguet seguint el nord del poeta de Santanyí.

El punt final d'aquesta línia sembla haver estat el llibre Cinc minuts amb tu, que mereixia sens dubte un ressò molt més vast que el que va obtenir arran de la seva publicació. En aquest volum, breu i dens, amarat d'una experiència, i, al mateix temps, s'insinuen unes possibilitats de contenció que fins i tot han portat el poeta, exigent, com deïem, amb ell mateix i amb el seu art, fins a la sorprenent i pura essencialitat d'Ofici de sords.

Ofici de sords és, doncs, la rèplica més absoluta a l'antedor blaibonetisme. L'autor segueix ara —sense perdre, repetim-ho una vegada més, l'accent personal— un altre nord: l'assenyalat per Miquel Bauçà a partir d'El noble joc. Es a dir, l'epigrama aparentment banal i insubstancial, l'anècdota lliça i plana que, situada en un determinat context, es va carregant de connotacions, més intensament i boirosament líriques en el cas d'en Bauçà, més intel·lectuals potser en el cas d'en Damià Huguet. Una casta de poesia que deixa el lector discretament perplex i que fins a cert punt té una relació amb aquelles "greguerias" que va inventar Ramón Gómez de la Serna; només que, si la base de la "gregueria" és la metàfora tradicional, el fonament és aquí la pura visió poètica. I, a més a més, una rigorosa investigació de les possibilitats inexplorades del llenguatge. En aquest sentit Damià Huguet arriba a la subversió total del codi lingüístic mitjançant les curioses experimentacions contingudes a la darrera secció del seu llibre, titulada Crotolari. Experimentacions que si no són, ni de molt, una novetat absoluta —pensem, per exemple, en Henry Michaux— són portades a terme pel nostre poeta amb responsabilitat i amb eficàcia.

Ofici de sords és un llibre sorprenent, sòlid, no gens fàcil. Damià Huguet hi ha vessat la seva més essencial experiència humana, la ràbia i l'amor del viure quotidià en una vila del pla de Mallorca. Sembla que amb això vol donar per clausurada la seva aventura de poeta i dedicar-se només al cinema com a vehicle d'expressió. Esperam que, per sort, aquesta resolució no serà ferma. Qui tant i amb tan clara vocació ha lluitat per la poesia, encara té moltes coses a dir i molt de camp a córrer en aquest gènere.

"UN HOME QUE
HA FET PAÍS"
GRÀCIES LLOMPART.

PARAULES PLANERES PER A JOSEP Mª LLOMPART

Ara i aquí, avui, no em resulta gaire fàcil parlar de la sobtada mort, encara que esperada, d'una persona de la vàlua intel·lectual i literària que pels seus quatre costats vessava Josep M. Llompart, poeta i amic. Hi ha tant a dir... Foren tantes les hores i els dies de conviure junts, de parlar i d'escotar que, així, de cop sec, després del seu traspàs se'm fa difícil encarar-me al seu record, a tot el que representa i significa l'obra, i la personalitat de Josep M. Llompart per a tots els que, dia a dia, treballam per a consolidar la cultura del nostre país, fer-la més viva, més sentida, més de tothom. Encara no me'n puc avenir. I ho proclam amb no poca recança.

Josep M. Llompart era una persona que, al mal temps, sempre li feia bona cara. Era immensament pessimista, però mai, mai, ho deixava entreveure. Les veia venir mal donades -fa temps-, però sempre, sempre, atorgava aquell to precís de gràcia a la rutina diària, perquè tot paresqués assumible, perquè resultàs més fàcil botar tots els obstacles. Tenia aquest do, entre molts d'altres. La sinceritat ben avinguda amb la cortesia. Era una mica majestuós en els seus gests, però gens ingenu. Vessava l'or del seu caràcter per tot allà on passava. Clar de paraula, precís i concís. Ningú, mai, no el mirava de cua d'ull; perquè imposava respecte amb el seu

caràcter. Era honest. Immensament sincer.

L'any 1967 Josep M. Llompart va venir a Campos per a parlar sobre el poeta Bartomeu Rosselló-Pòrcel dins el cicle de conferències-clandestí, però gens improvisat -que cada estiu organitzavem un grup de joves de la vila amb el consentiment del rector de la parròquia i la tolerància de les autoritats competents, cosa d'agrair, llavors més que mai. És un punt ben precís dins la història cultural més recent de Campos, i que s'hauria de valorar degudament. Josep M. Llompart -fa vint-i-cinc anys- anava més gras de carn, i vessava aquella modèstia asserenada que il·lustren els savis. La veritat és que no en tenc massa records d'aquella vesprada al saló gran de l'escola parroquial. La conferència que, com totes, les gravava el mestre Gomila, sembla que s'ha perdut en els calaixos més insensats i ara és irrecuperable. Tant se val. Llompart va acomplir l'escomesa i tothom va quedar satisfet. Els assistents -la majoria externs, perquè els campaners som mals de moure en aquests actes culturals d'envergadura- atorgaven el to precís en un dia precís, convocats a escoltar la paraula pulcra, metòdica i docta de Josep M. Llompart. És un petit, i gran record entre molts altres records. I justament ara s'ho paga acudir

a aquelles fites clares i precises que es feren en un intent de propulsar, i per a consolidar la cultura del nostre poble.

Em costa, com he dit al principi, parlar de Josep M. Llompart amb la lucidesa que pertocaria. Vull constatar, això sí, perquè vaig esser molt amic seu, i per tant no amag cap distorsionament possible, que Josep M. Llompart, mai de la seva vida, no es va negar a participar en els actes celebrats a Campos als quals es requeria la seva presència. El poble de Campos, per tant, té un deute amb ell; sobretot perquè ell va col·laborar desinteressadament en promoure una normalitat cultural que volíem viva, amb la seva veu i la seva presència. Així era. I així és.

Ara tot queda encallat en el record d'un home de bé, perquè la seva presència és irrecuperable. Ens queda la seva obra i el testimoni profund de la seva amistat compartida. Josep M. Llompart perdurarà per a sempre entre totes aquelles persones, joves o grans, que, com ell, treballam per assantar i consolidar la cultura i la identitat del nostre poble. A Josep M. Llompart li devem gran part del nostre entusiasme. I ens pertoca esser fidels, estrictament fidels a l'obra, i a la paraula.

Damià Huguet

28 de gener de 1993.

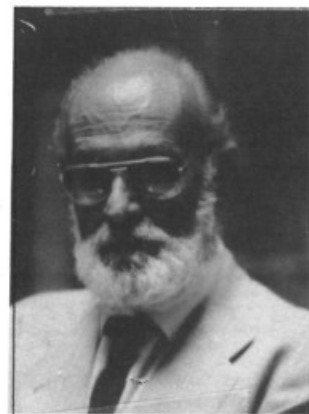
Contempla aquí la garba ja perfecta,
esguarda la ufanor, l'ampla collita
que l'amorosa falç, lluna per lluna,
decanà dolçament camí de l'ombra.

Tanta i tanta maror desfeta en platja.
Mans avesades a la terra tornen
a la terra, marcides infanteses,
ubèrrimes anyades i difícils
anyades d'eixutor, treballs i dies,
esquenes humiliades, ulls lentíssims,
agavellats aquí cap al misteri.

CEMENTIRI EN EL CAMP

Esguarda la figuera, l'aigua dòcil,
el fum dels formiguers en el crepuscle;
contempla el pas pels camins sense fita,
mentre fendeix l'arada temps i somni.

Josep M. Llompart

ADÉU MESTRE LLOMPART

Avui se n'anat Josep Maria Llompart. Avui al matí ens ha deixat, possiblement batallant, aquest pic contra la mort, batalla sempre inútil, sempre perduda i llarga. I dic batallant, i reconec que no el coneixia i que la seva obra encara en queda molt alluny, perquè era d'esperit lluitador. Pels comentaris que he sentit i pel poc que sobre ell he llegit, sembla que s'unia a causes nobles i baixava al carrer quan era necessari, com el dia de la manifestació contra la reforma de la LEN, el fred dia 26 de novembre de 1992, on anava al capdavant duent la pancarta.

Fou obridor de camí, cosa que ens ha de servir als més joves per prendre exemple, i que sia quin sia el camí que agafem, que sigui pel bé de tots i no resulti tacat d'egoïsme. A Josep Maria Llompart se li obsequià amb un bastó amb mànec d'argent perquè continuàs marcant aquest camí, però ja d'una manera més solemne i reconeguda. Des d'aquell dia, el camí ha estat curt, però esperem que hagi estat dens en noves experiències i ric en alegries. Al final la mort, que mai ningú sabrà explicar-la, perquè com el naixement sempre és personal i intrasferible, i a cada

qual li arriba a la seva manera.

Jo vaig descobrir a Llompart a «Poesia a la Model» i m'impressionà el caire humà de la persona i el vaig sentir parlar una vegada en viu i m'agradà la seva modèstia. He sabut de la seva mort, com sempre passa, d'una manera sobtada i possiblement una mica violenta.

Humilment i des del que jo conec, GRÀCIES LLOMPART.

Simplement *Requiescat in Pace* (R.I.P.).

Esteve Tomàs.

Campos, 28 de gener de 1993.

S'HA MORT LA MAR DINS TU

Damià Verger.

Deixeble homèric de guarnida barba pentinada per la prosa i el vers ja seixentins: Josep Maria renúncia a la vida per rebrotar aquesta primavera amb nova saba la serment del seu esperit. Encara aprop l'homenatge, que el poble li reté, és resso que s'escolta enllà les acrisolades arenes de mondragó i enlairat sobre les carenes de la serralada de la nostra encontrada per sire-

nes de fermes pàtries, que parlen dolces llengües.

Oh Llompart de la Penya! Tu que eres conhort a les hores tranquil·les dels treball i els dies per als pelegrins dels santuaris de la paraula, ens deixes orfes: ja de tu no escoltarem els dolços contes d'estels i nenúfars, de tristes donzelles, de nards mariners. Avui, oh déus faúdic! la barca és trencada. De sobte, el teu Mondragó, que rep l'onada, plora perquè li falta l'assutzena, que dia a dia arribava a la carritxera i la coronava de blancor. Miram les aus blanques que s'allunyen amb tu a la terra d'aniràs i notornaràs. La penya rossicada pel sol de l'aua, que aguaita dins la blavor de les calmes de gener, s'agiganta

i es transforma amb la teva imatge-mític poeta i benplantat trovador de les nostres lletres-, i nosaltres capbaixos amb el cor compungit somiam, tal volta, les paraules esvaïdes i cremades pel temps a les engroguides pàtines de déus de bronze i maltretes carenes que aguaiten dins els mondragons de les nostres lectures.

Em convides, avui, a agafar el poemari, que dormita a la calaixera corcada, quan la barca ja es trencada. Jo et robaré del cabdell enfilosat d'espurnes de poesia bronziada l'aroma de l'amor. Aniré darrera tu a l'esbart del teu violí, que aflaira notes d'argentí trovador, quan del cel la blavor n'és del mar mocador enamorat i a l'hora dolça de l'amor, que aguaita pel cel estrellat d'infanteses enyorades. Seguiré les teves petjades escampades per tots els vents i recolliré a mans plenes les tristes roses que em deixares, llàgrimes de poesia que a voler i a deshores anaren a les meves entranyes. Mes-

tre, et vull dir, per què em deixares?

Passen per les meves venes les notes més càlides del teu poemari: casa, ànima, barca, llar, amiga, platja. Tot ho transformes a la natura de la companya, fins a la més vibrant metàfora pura: asserenada amor. El nostre Odisseu ja ha tornat a la casa del pare de tots els poetes. La barca a trenc d'aua sense mariner s'allunya a la llar dels que canten a Orfeu, on no moren mai més, i deixa a la platja de la vida a l'amiga. Encarna és el record, la penyora de l'amat, una flama que ens deixa encesa als amics, als enamorats de la paraula ben plantada.

Recordes Encarna?

«Quan tu deies «amor» els brolladors florien dins la tarda»

Prosa o poesia? No ho sabré mai, però hi ha res més galant i feridor que aquesta rosella d'amor per enamorar?

Gràcies Llompart!

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

N'AINA DE CA NA MONGETA

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

En aquesta ocasió les nostres passes han anat a parar a una de les botigues amb més tradició de dins Campos: la merceria de ca na Mongeta.

Allà, n'Aina ens pot oferir de tot i molt. Qui no ha anat alguna vegada a comprar-li una veta, un rodet de fil, un botó, unes agulles o qualsevol de les moltes coses que s'hi poden trobar en aquesta merceria?

N'Aina ha vist com la botiga s'engrandia, s'anava omplint d'articles nous, mentre d'altres quedaven arraconats, oblidats en el passat, perquè, tal com ella diu: «la botiga ha anat a remolc del temps i ha anat evolucionant al mateix ritme que ho ha fet la gent del nostre poble», i és què, n'Aina va néixer allà i s'hi va criar, va créixer, com qui diu, darrera el mostrador.

— Qui va fundar la merceria?

— La va fundar ma mare l'any 1946, dos anys abans de jo néixer, i ella va ser qui la va dur endavant. Quan era jove era cosidora, li feia molta il·lusió això de la merceria, però quan la va posar tothom li deia que no anava bé, perquè llavors també hi havia la puja.

— Saps si va ser la primera merceria de dins Campos?

— N'hi havia de més antigues, jo he vist la de Can Nadal, i d'altres.

— Com era la botiga abans?

— Saps que ho era de petita la tenda! Només era una quarta part.

Teníem la botiga a l'aiguavés de davant, i darrera de tot era la fusteria de mon pare. Primer vàrem tomar un quarto que hi havia davant, al costat de la botiga, i així l'engrandírem, llavors -fa setze anys- quan mon pare va morir, vàrem tomar la cuina i una altre habitació i ho férem tot tenda.

— En aquell temps, com abastíeu la botiga de gènere

ro?

— Un temps havíem d'anar a Palma cada vuit dies, amb el tren, a cercar quatre coses, era molt diferent d'ara. Jo he anat moltes vegades amb ma mare, ens anàvem de bon matí, a les fosques, i a les quatre tornàvem amb un paquetet.

També record un representant que venia de Barcelona i l'anàvem a cercar a l'estació amb un carretet de tragar fustes, que era de mon pare, per dur-li les maletes, i després el tornàvem acompanyar.

Fa uns trenta anys que començaren a venir representants, me'n record que venia un home de Lloseta amb una «Guzzi» i duia les dues maletes penjades a darrera. Llavors ja varen començar a venir paquets amb l'agència i més viatjants, i ara no importa que et moguis de ca teva, en vénen més que no en vols.

— Quines eren les coses que més es venien?

— Botons i coses de randa, hi havia més cosidores.

De tot d'una només era merceria, però la merceria ha

anat mancabant i hem afegit coses. Abans la venda era més poca i el que veníem eren: botons, cremalleres, fil..., roba d'abaix sempre n'hem tenguda.

La gent es feia la roba interior, les camises de dormir, les combinacions... ara es compra tot fet, veníem randes i puntilles molt més que ara.

Les modistes feien tot això, saps que n'hi havia de modistes devora ara! També hi havia pantaloneres, camiseres i sastresses, només de botons se'n venien molts.

— Teníeu un horari fix?

— No hi havia horari. Ma mare anava els diumenge a missa primera i tot d'una en venir, a les fosques, ja obria. Els dies feiners obríem devers les vuit i fins al vespre, a mig dia no tancàvem. Me'n record que el temps que dinàvem sentíem: «Ave Maria Puríssima», i era algú que volia un botó o una agulla, i t'havies d'aixecar de la taula. Només tancàvem el diumenge hora-baixa.

— Deus haver vist diferència dels productes que es venien un temps i els

d'ara?

Altres temps es venien tapacostures, la gent feia «baveros» als infants, llençols... i ara ja no se'n venen, en tenc dues capsades plenes. Abans també veníem molts de vels i ara no en venc cap; tothom duia vel, un per cada dia i un per mudar els diumenges. Les agulles de monyo també han anat desapareixent. Les combinacions de nines també són un article que ha quedat antiquat. I segurament molts d'altres que ara no em vénen al cap.

— Quin canvi has notat en la gent que ve a comprar?

— Que ara tothom frissa. Tothom du una velocitat que pareix que no poden esperar un minut. Un temps la gent venia més tranquil·la, ara van més a fer feina.

— A l'hora de comprar, trobes que la gent abans s'ho mirava més que ara?

— I no, jo trob que no; la gent s'ho mira un poquet així mateix. Això sí, la gent compra més ara que no comprava un temps. Hi ha molts més articles i moltes més coses. Un temps, el just i necessari,

dues pastilles de sabó, i ara hi ha polvos i gels i...

—Quines qualitats creus que ha de tenir un bon botiguer, tu que fa tants d'anys que ets aquí?

Jo crec que tenir molta paciència i un caràcter per a cada un.

—Què és el que t'agrada més de dins la botiga?

—El despatxar, és una feina molt entretinguda i coneixes molta gent. El que m'agrada menys és desfer i col·locar els paquets, i posar els preus.

—Quins són els dies més bons per vendre?

—Un temps hi havia festes assenyalades, això també ha canviat molt. Quan venia La Puríssima tothom estrenava coses, veníem guants i vels per anar a missa, el Corpus també era una data assenyalada per vendre calces i calcetins. Ara totes aquestes festes s'han perdudes, per la Rua venem quatre randes d'aquelles que no es venen en tot l'any. Els dies més bons són els d'abans dels Reis i el temps dels combregaments també es coneix un poc.

—Fas altres coses a la tenda?

—Forrar botons, sempre ho feia ma mare i ara els forro jo amb una màquina antiga: tens el motlo, poses una forniture, un trocet de roba, el botó i trinxes. No en forren gaires, el temps de «cucues»

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

és quan en forram més.

—Només has estat tu a la botiga?

—La meva germana s'hi va dedicar un poc quan jo era petita. Els horabaixes anava a cosir o a brodar i ella aixecava punts de calça, en tenia un cove ple, s'hi posava el dematí i fins el vespre no feia altra cosa, tenia un motoret i el que guanyava anava en concordança amb el preu de les calces, avui no val la pena.

—T'hagués agradat més dedicar-te a una altra cosa?

—Per ventura sí, però em vaig adaptar a això. Tota la vida he fet això i no sé si una altra cosa m'hagués agradat o no, em deien «tu despatxaràs

aquí», i jo havia de despatxar, no vaig contradir i encara som al mateix redol. És molt esclau, ara ja m'és un poc igual, però quan era més jove no m'agradava gaire haver d'esser aquí els dissabtes horabaixa, no pots partir quan vols.

—Sabem que, a part de vendre, fas altres coses i que sempre estàs entretinguda, què és el que més t'agrada fer?

—Brodar m'agrada molt, és el que m'agrada més de tot. Quan vaig combregar, als vuit anys, vaig anar a aprendre a ca sa mestra Terrola i hi vaig anar molts d'anys, sempre he brodat per a nosaltres. Fer

randa també m'agrada, però ma mare en sabia més. També sé cosir, vaig anar a cosir i a brodar; un temps a les nines les ensenyaven a estar sempre ocupades.

I deixam N'Aina amb una feina de randa a la mà, ben segur que serà tota una obra de paciència i habilitat que després lluirà a qualsevol racó de la seva casa. Gràcies, Aina, per aquesta estona de conversa tan agradable que ens ha permès conèixer-te un poc millor.

*Antònia Sitjar.
Núria Vives.*

LLIBRERIA • PAPERERIA

**impremta
ADROVER**

TIPOGRAFIA • OFFSET

Antelm Obrador, 2
Tel. i Fax.: 971 - 65.02.02
CAMPOS

**ARA, TAMBÉ ELS OFERIM EL NOU SERVEI
DE RECEPCIÓ I EMISSIÓ DE TELEFAX.**

**DUES
BRUTORS
EN MIG
METRE
QUADRAT
DE POBLE
(... i no és a
La Sala)**

Aquesta fotografia ens mostra una imatge significativa de l'eficàcia de l'autoritat. Primer, un senyal de trànsit en unes condicions deplorables, que el fan pràcticament inservible. Segon, el nom del carrer torna a aparèixer, com a d'altres plaques del poble, en un idioma no conegut, o reconegut.

I si no sabem i començam a arreglar el que és simple, com podem aferrar-nos al que és complicat?

CURS

PREVENCIÓ DE DROGUES

INFORMACIÓ I MATRÍCULA

Ràdio ECCA - C/ Gilibert de Centellas, 2 - Entlo. A - Palma
Tels. 46.33.21 - 46.54.88 (de 9 a 14 h. i de 17 a 20 h.)

PATROCINA:

Conselleria de Sanitat
i Seguretat Social

FUNDACIÓ
D'AJUDA
CONTRA LA
DROGADICCIÓ

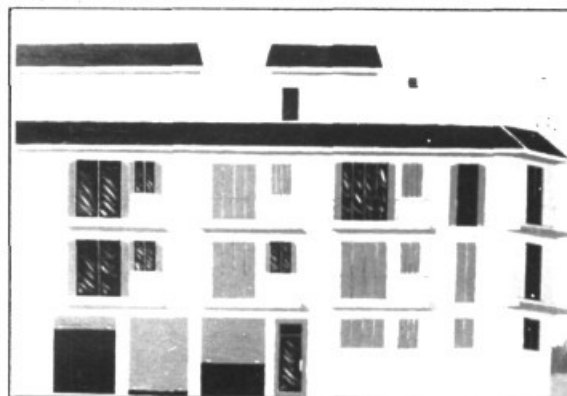

Altres col.laboracions:

- Servei d'acció Social - C.I.M.
- Ajuntament de Palma
- Serveis Socials dels Ajuntaments de Balears

**PREU DEL CURS
1.000 Ptes.**

**CONSTRUCTORA
CAMPANERA, C.B.**

Venem Pisos al Carrer Joan Ballester
Cantonada amb el Carrer Menorca
Directament del constructor

Informació:

Tels. 65.06.75 • 65.09.78 • 65.06.92

Constructora Campanera: Construïm qualitat

Any aproximat: 1975

1.— Pere Puigserver Burguera.	6.— Ramon Juan Pons.	11.— Miquel Servera Salom.	15.— Pau Roig.
2.— Vicenç Ballester.	7.— Antoni Ferrer	12.— Josep Maria López Molina.	16.— Pep Antoni Sala.
3.— Josep Ollers.	8.— Joan Belmonte.	13.— Joan Adrover	17.— Tomeu Ballester Mulet.
4.— Paco Hisado.	9.— Zacaries Amoraga Bauzà.	14.— Andreu Martínez Sánchez.	18.— Joan Barceló Roig.
5.— Andreu Mas.	10.— Guillem Escalas Tomàs.		

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

**AUTOS
TOMÀS**

**COMPRA VENDA
VEHICLES D'OCASIÓ**

Nunyo Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Mantén la teva línia i controla
el teu pes amb l'ajut
del programa nutricional de:
HERBALIFE (Tel. 65.23.32)

HISTÒRIES PUBLICADES DE LA GUERRA CIVIL A CAMPOS

Els fets que s'han contat d'un enfrontament entre germans, així com, uns passatges de l'organització abans de l'esclatament del conflicte.

Miquel Adrover Monserrat

Era el diumenge 19 de juliol, al cafè Sa Torre, els comentaris sobre l'esclatament de la guerra civil a la resta de l'estat espanyol es succeïen, tothom parlava del mateix. El dilluns 20 juliol el batle republicà Guillem Mas contactà amb el Governador que el destituï per telèfon. La confusió era la nota predominant pels carrers de Campos. La Guàrdia Civil tampoc no havia actuat, per això el Comitè d'Enllaç (comitè creat per la gestora que governava a l'ajuntament i diverses entitats d'esquerra) es reuní aquella nit per parlar de recollir totes les escopetes i armes de les cases.

El mateix 20 de juliol, a la nit, mentre el Comitè d'Enllaç estava reunit varen sentir un fort soroll. Pels Quatre Cantons s'afinà un camió carregat d'homes armats. Conten que un barber que prenia la fresca fou increpat amb un «Arriba España» quan un dels homes del camió

— El Compte Rossi va venir a parlar a Campos. "Comunisti Fusilati" va dir l'italià.

botà i li pegà cop de culata que el tombà de la cadira. Els membres del Comitè d'Enllaç s'escamparen davant els fets, el camió arribà a la plaça i els falangistes van prendre possessió de l'Ajuntament.

Falange posà quarter al carrer Major i començaren a

fer comparèixer gent, advertint que els homes amb camisa blava o amb braçalet érem més que la mateixa Guàrdia Civil. Mentre, les milícies d'Acció Popular ubicaren el quarter a l'Escola nova (avui col·legi Joan Veny i Clar) inaugurant d'aquesta manera el nou centre

escolar campaner.

A la costa s'organitzaven les guàrdies amb la col·laboració d'un bon nombre de milicians locals. Amb el desembarcament de Manacor, les provocacions estornaren detencions amb morts inclosos. L'escola gran esde-

vingué, llavors presó, on va arribar a harver-n'hi més de 40 campaners. La guerra no arribà a Campos amb totes les seves conseqüències, però sí que es notava un ambient de tensió entre els dos bans.

El comte Rossi, membre destacat de les forces d'en Mussolini, va venir a Campos a fer una locució. El noble italià des del balcó de ca's Sant va cridar «fusilatti».

ORGANITZACIÓ ABANS DE L'ESCLATAMENT DE LA GUERRA

Un grapat de joves campaners, entre els qui hi havia Mateu Obrador, Guillem Mas i Moll i Colau Cós, començaren a moure's per les fires de l'any 35, amb una ocasió foren multats per tirar bombetes a les autoritats, sotmesos a judici els va absoldre i obligà a l'Ajuntament a fer-se càrrec de les despeses. L'activitat

que duïen a terme aquest grup de joves tenia la seu al cafè de ca'n Cós, on es celebraven vetllades de boxa, animades pels boxadors locals Tomeu Sec, Pep Ballester, Pere Mandoiça.

Poc després, i arran d'aquesta activitat que estaven desenvolupant el grup de joves, s'organitzà a Campos Esquerra Republicana i la Unió Obrera on emprengueren una forta activitat. Així arribaren les eleccions de febrer i varen obtenir un bon nombre de vots, no guanyaren però el governador nomenà una gestora de tendència republicana, presidida per Guillem Mas (Vinyola) membre d'Esquerra Republicana.

Tomàs Bujosa, membre de l'Ajuntament, quan va prendre possessoria va agafar la vara i exclamà: «si aquesta vara està corcada l'hem de fer nova». Diuen que aquestes paraules li varen costar la vida.

El nou Ajuntament propicià la construcció de l'escola graduada. Abans dins el mes de març la creu de la carretera de Lluçmajor s'espenyà i l'escolà havia trobat foc dins l'església. En primer lloc es culpabilitzava d'aquests actes a la gent del Front Popular, aquets rebutjaven esser els culpables dels fets i acusaven els joves de dreta de provocació amb aquets fets.

Les cròniques diuen que una nit jugant a truc i després d'empinar el colze, l'escolà donà alguns noms, ja que havia dit per un parell de llocs que sabia qui eren. La gestora republicana i diverses entitats d'esquerra constituïren el comitè d'enllaç. Nomenaren un parell de joves per vigilar els sospitosos i a les afores del poble es va descobrir un parell de joves de dretes amb una reunió clandestina, els quals varen esser detinguts. Allò del foc no s'ha arribat aclarir.

El primer de maig es va fer una manifestació que va esser protestada per la gent d'Acció Catòlica que dirigien en Blanquet i en Miquel Mir. L'ambient que es respirava per Campos era de tensió pels fets que s'anaven succeint. La ràdio donà la notícia de l'alçament. Quan en Blanquet estava a la presó de Campos els joves de dreta es passejaven amb garrots. Ara els garrots esdevien pistoles, contenen els que el varen viure.

Nota: Bibliografia principal Memòria civil diari Balears. Col·laboració especial Damià Quetglas.

— Els enfrontaments forts no arribaren a Campos, així i tot el poble també va rebre les conseqüències de la guerra.

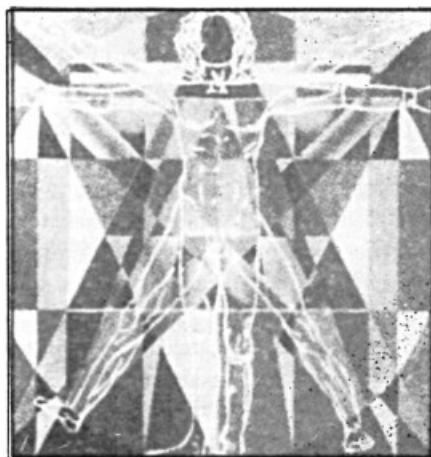
Clementina Clara

Al número anterior vaig escriure sobre les proteïnes i les grasses. Aquest mes intentaré resumir els aspectes més bàsics d'uns altres components dels nostres aliments: els sucres i fècules; les vitamines i la cel·lulosa.

FÈCULES, SUCRES O CARBOHIDRATS

Són components dels aliments que subministren energia i calor. El seu paper principal és alimentar el nostre organisme i també són reguladors de la secreció interna de les nostres glàndules.

Trobam sucres a la fruita àcida, a la llet, a la fruita dolça, als cereals, a les patates, etc. Ara bé, convé dedicar molta atenció al paper del sucre blanc i de la farina blanca, ambdós productes refinats industrialment i autèntics «robadors dels

nostres minerals alcalins». Aquestes dues substàncies poden considerar-se un dels enemics més declarats de la nostra salut. No únicament no aporten cap nutrient -apart de les tan odiades «calories buides»-, sinó que per més mal ens roben els minerals i les vitamines i perjudiquen greument la flora intestinal. A més a més, les proteïnes i les grasses no es poden assimilar correctament en presència de

carbohidrats, i per tant no es recomana el seu consum dins una mateixa menjada.

LES VITAMINES

Són biocatalitzadors orgànics i indispensables per a la vida. Les trobam a les hortalisses, verdures i fruita fresca.

Són components molt fràgils i els aliments que les contenen s'han de consumir en el seu estat natural, doncs si els cuinam a altes temperatures perden les seves qualitats. La carència vitamínica determina dolències greus: raquitisme, anèmies, etc. tant el seu defecte com el seu excés són perjudicials.

Les principals vitamines són:

Vitamina A: ajuda al creixement, al bon estat de la pell i a la visió. Es troba a: pastanagó, tomàtigs, cols etc.

Vitamina B (o complex vitamínic B) es compon de les vitamines B1, B2, B3, etc.

La seva funció és ajudar a l'activitat cel·lular, protegir i equilibrar el sistema nerviós, afavorir el creixement, prevenir l'anèmia, la dermatosi, etc.

Pintures A. CHARINO

Antoni Cirer Juan

Pintor Decorador

Carrer Rigo, 9 • Tel. 65.10.58 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.53.28 COLÒNIA DE SANT JORDI

ELECTRODOMÈSTICS

ANDREU GINARD

Qualitat i Servei

Descomptes especials a novius

Carrer Creu, 25 • Tel. 65.03.33 • CAMPOS

Dr. Carlos Sugar Bescós

PEDIATRA (Col. 2.094)

CONSULTA:

Dilluns de 4'30 h. a 8 h.

PER DEMANAR HORA:

Dilluns d'1 h. a 4 h.

Dijous i Divendres
de 7 h. a 9 h.

Tel. 65.22.17

PARTICULARS I

ASSEGURANCES PRIVADES

FORA DE BANDA

**L'equip de preferent millora els seu joc i els resultats.
L'equip de futbol-7 molt aprop del títol de lliga.**

Josep Antoni Sala i Toral

L'equip de preferent pareix que està travessant una bona ratxa de resultats i, el seu joc millora dia a dia. Una bona mostra d'això són els cinc gols que va fer encaixar a l'equip d'Andratx i, malgrat llavors perdessin, la mala estona que feren passar al líder Pollença. La «resurrecció» d'Obrador, transformen les darreres jornades en el màxim golejadors, la seguretat defensiva és el tercer equip menys golejat de la categoria i l'aprofitament, ara sí, de les ocasions que es tenen davant la porteria, fa que l'equip estrobi a només tres punts dels llocs que donen accés a jugar la lligueta de l'ascens i que encari amb molt bones expectatives aquest darrer tram de la lliga; amb il·lusió i esperança confii que, tant els jugadors com l'entrenador faran, com han fet fins ara, tot el possible perquè al poble, els aficionats, vegin futbol del millor.

Els juvenils, en aquesta segona fase, no donaran massa alegries als seus seguidors. El fet de trobar-se dins els grups classificatoris per a l'ascens i la manca d'alguns dels seus

jugadors, que juguen amb l'equip de preferent, ha fet que l'equip es debilités un poc, per això els seus resultats són una mica «magres». Encara que, en el seu favor cal dir que molt han fet classificant-se entre els millors.

Els cadets i els infantils segueixen en els llocs mitjans de la taula, molt allunyats de la zona baixa i, enfora també dels llocs de privilegi.

Els benjamins estan intentant no perdre de vista al primer classificat, el Manacor, que es troba a sis punts. Per darrera s'acosta perillosament el tercer classificat, el Ses Salines, a només tres punts.

L'equip revelació sense cap dubte és, però, l'equip de futbol-7. Aquests al·lots, tots nins que comencen, estan donant espectacle i del bo. És molt agradable veure l'oportunisme de Garcies, la seguretat d'Obrador, la incansable feina de Duran, a més de les bones maneres que mostren Sagreres, Moll, Rigo i companyia. En aquests moments estan lluitant, en segona posició, amb els capdavaners de la lliga, amb moltes possibilitats d'aconseguir el títol. Si voleu un consell, anau a veure'ls, segur que us agrada.

Passant al futbol, començant pel R. Sa Canova-Formatges Piris, he de dir que l'equip respònd millor del que en principi era de preveure. De moment els costa guanyar a fora, però, com a locals, amaren tots els punts. Probablement tenguí, encara, moltes coses a dir en aquesta

lligueta.

Els dos equips de segona, Can Xim i Boutique Aquarius, estant tenint dues actuacions completament diferents; mentre que Can Xim lluita al capdavant de la taula, a només dos punts del líder, Aquarius ho passa malament per tal de no perdre el tren de la lliga. És difícil però encara es pot aconseguir.

TEMPS DE JOC

Aquesta nova «mini secció», que neix a l'ampar del fora de banda, surt a la llum per celebrar, d'alguna manera, els meus primers 25 números dins la revista Ressò, 25 mesos, per una altra banda, molt agradables. Si han estat satisfactoris o no, això ho decidíu vosaltres.

Pretén servir per diferenciar els resultats i classificacions dels equips de futbol i futbol, d'altres informacions esportives que es donin en el poble i que mereixin o no, segons el cas, un comentari o opinió més ampli. Opinió que pot ser compartida, criticada o acceptada, però tan respectable com qualsevol altra.

L'encetaré dient que s'està disputant al poble un torneig de tennis, amb el significatiu nom de: Torneig Hivern 93 - supòs que això vol dir que hi haurà un Torneig d'Estiu 93 - amb molt bona participació,

principalment masculina. De moment només puc oferir-vos la relació de participants femenines, que és aquesta: Joana Lladó, Lluïcia Ballester, Catalina Mas i Margalida Ballester, companya nostra i secretària d'aquesta casa. Molta sort a totes i a tots i que guany el/la millor. Seguint amb el tennis, vull comentar que s'ha obert un curs d'aprenentatge a tots els nivells. Bona iniciativa si tenim present que res d'això hi havia al nostre poble, llevat de les Escoles d'Estiu organitzades per l'Ajuntament.

Una notícia de darrera hora, però no per això menys important, és l'ascens de categoria d'un país nostre, en Rafel Garcies (Ribes). Aquest jove jugador campaner, fins ara a les files del Mallorca Atc. i destacat en molts partits, ha estat cedit, fins a final de temporada a la SD Eivissa. Tal vegada no sigui el millor moment per anar a aquest equip, té moltes dificultats econòmiques, però, en qualsevol cas, un ascens de categoria sempre és molt important per a tot jugador. Desig que li vagi tot bé i no deixi passar aquesta oportunitat de sumar un nou triomf en la seva carrera esportiva. Molta sort Rafel!

Segueix ♦♦

Granja Pomar

Tapes Variades

Carrer Major, 2 • Tel. 65.00.48 • CAMPOS

PREFERENT

	J	G	E	P	F	C	PT
1. Pollensa	24	16	5	3	63	20	37 + 13
2. España	23	13	5	5	55	33	31 + 9
3. Binissalem	24	10	10	4	29	24	30 + 8
4. R. La Victoria	24	12	5	7	43	31	29 + 5
5. Montuiri	24	9	11	4	39	31	29 + 5
6. Génova	23	9	11	3	27	21	29 + 3
7. Calvià	24	11	6	7	37	29	28 + 2
8. La Unión	24	10	6	8	36	32	26
9. Alco. Ratal	24	11	3	10	34	32	25 - 1
10. Santanyí	24	7	10	7	41	30	24 + 2
11. Murense	23	7	10	6	36	30	24
12. Andraitx	24	10	4	10	35	35	24 - 2
13. Campos	24	8	7	9	34	25	23 - 1
14. Alcudia	24	7	9	8	32	36	23 + 1
15. Consell	23	7	6	10	30	37	20 - 2
16. Felanitx	24	5	9	10	30	43	19 - 3
17. Alaró	23	8	3	12	19	33	19 - 3
18. Xilvar	24	4	5	15	21	51	13 - 9
19. Virgen Lluç	23	3	6	14	16	42	12 - 10
20. Cala D'Or	24	2	5	17	19	61	9 - 17

JUVENILS

CLASIFICATORIA I REGIONAL B

P. Ramón Llull A. - Rtv. La Victoria	2-0
Juv. Sallista - Independiente C/R	3-0
Pl. de Calvià A. - Campos	5-1
Poblense - Cardassar	6-0

Equipo	J	G	E	P	PT
P. Ramón Llull	2	2	0	0	4
Juv. Sallista	2	2	0	0	4
Poblense	2	1	1	0	3
Pl. de Calvià	2	1	0	1	2
Cardassar	2	1	0	1	2
Rtv. La Victoria A.	2	0	1	1	1
Independiente	2	0	0	2	0
Campos	2	0	0	2	0

CADETS

INFANTILS

BENJAMINS

I REGIONAL GRUPO «A»

Poblense - Bto. R. Llull	6-0
Manacor - Campos	5-2
Montuiri	descanso
Margantense - Badia C.M.S.S.	3-1
Patronato - España	2-1
Cardassar - Xilvar	6-2
Alcudia - Murense	2-1
Binissalem - Juv. Sallista	1-2

Equipo	J	G	E	P	PT
Manacor	18	16	2	0	34
Poblense	18	13	3	2	29
Alcudia	19	10	4	4	24
Patronato	17	8	4	5	20
Montuiri	17	8	4	5	20
España	17	8	3	6	19
J. Sallista	18	6	6	6	18
Murense	18	0	6	6	18
Cardassar	18	6	5	7	17
Campos	17	7	2	8	15
Margantense	18	0	2	10	14
Cala Mijor	17	3	4	10	10
Xilvar	18	3	3	12	9
Binissalem	18	1	4	13	9
Bto. R. Llull	18	4	1	13	9

I REGIONAL GRUPO «A»

Binissalem - J. Sallista	0-2
Cardassar - Barracar	1-3
Utielense - Pollensa	0-2
Murense - Poblense	2-3
Pl. Pollensa - Montuiri	0-2
Campos - B. Cala Mijor S.S.	1-2
Escorial - Ramón Llull I	3-1
Olimpic del M. - Avenç	8-2

Equipo	J	G	E	P	PT
J. Sallista	16	14	2	0	30
Poblense	16	12	2	2	26
Olimpic del M.	16	11	2	3	24
Murense	16	11	2	3	24
Avenç	16	9	2	5	20
B. Cala Mijor S.S.	16	9	2	5	20
Campos	16	7	2	7	16
Bto. R. Llull	16	7	1	8	15
Pollensa	16	6	3	7	15
Binissalem	16	4	6	6	14
Escorial	16	5	2	9	12
Pl. Pollensa	16	5	2	9	12
Cardassar	16	4	3	9	11
Utielense	16	3	2	11	8
Montuiri	16	3	1	12	7
Barracar	16	1	0	15	2

GRUPO 8

Barracar - Pomeria	5-1
Campos - S'Horta	2-0
Montuiri - Santanyí	1-1
Ses Salines - Manacor	2-3
Algaida - APA J. Fornells	9-0

Equipo	J	G	E	P	PT
Manacor	16	16	0	0	32
Campos	16	13	0	3	26
Ses Salines	16	10	1	5	21
Barracar	16	10	1	5	21
Algaida	16	7	3	6	17
Santanyí	16	7	1	8	15
S'Horta	16	5	1	10	11
Montuiri	16	1	5	10	7
APA J. Fornells	16	2	2	12	6
Pomeria	16	1	2	13	4

FUTBOL - 7

FUTBOLET 1ª REGIONAL PLAY - OFF TÍTOL

FUTBOLET

GRUPO «E»

Juv. Sallista - Sallista At.	7-0
At. Manacor - Cala Mijor	0-3
Manacor - Olímpic	7-1
Campos - Manacor	6-3
Campanet - Ses Salines	3-4

Equipo	J	G	E	P	PT
Manacor	16	13	1	2	27
Juv. Sallista	16	13	0	3	26
Campos	16	12	2	2	26
Ses Salines	16	12	1	3	25
Manacor	16	9	0	7	18
Cala Mijor	16	8	1	7	13
Campanet	16	6	1	9	13
At. Manacor	16	3	2	11	8
Olimpic M.	16	2	0	14	4
Sallista At.	16	0	0	16	0

Equipo	J	G	E	P	PT
Manacor-Radio España	4	4	0	0	8
G.E. GESA	4	2	1	1	5
Pastel Mir-Joyeria Nadal	4	2	1	1	5
Colegio Montesón	4	1	2	1	4
Rie. Sa Canova-Fr. Prio	4	2	0	2	4
Electrónica El Gaucho	4	1	0	3	2
Recortajes Oria, Al.	4	1	0	3	2
O/Camar-Fort Sorda, FS	4	1	0	3	2

CLUB COLEGIO MONTESON - CAPE CAN XIM	(2-1)
COSTA CAPDEPERA AT. - J. INCA-YESERO ROJO	(0-1)
DYRECO, F.B. - S.D. D'ES FIGUERAL	(4-2)
C.D. DE BORDOS - ROYAL-PALMA, F.B.	(1-10)
C.D. PUB MAC - AAVY SON GOTTLEU	(3-8)
AQUARIUS-CAMPOS - S.D. CABANA	(1-3)

J	G	E	P	PT	C	P
J. INCA-YESERO ROJO	11	10	0	1	33	23
S.D. CABANA	11	8	1	2	25	17
CAPE CAN XIM	11	7	2	2	23	16
COSTA CAPDEPERA AT.	11	7	1	3	23	16
ROYAL-PALMA, F.B.	11	6	2	3	20	14
AQUARIUS-CAMPOS	11	5	1	5	16	11
AAVY SON GOTTLEU	10	4	2	4	16	10
CLUB COL. MONTESON	11	2	4	5	23	8
DYRECO, F.B.	11	3	2	6	22	8
S.D. D'ES FIGUERAL	11	2	2	7	23	6
C.D. PUB MAC	11	2	0	9	29	54
C.D. DE BORDOS	10	0	1	9	7	78

EQUIP DE FUTBOL-7, SEGON CLASSIFICAT EN LA Lliga QUE S'ESTÀ DISPUTANT

D'esquerra a dreta i de
d'alt a baix:

Pau Mas (delegat), Carles
Blasco, Sebastià Sagreras,
Miquel Garcies, Antoni Durán,
Antoni Obrador, Miquel Moll,
Rafel Garcies (Entrenador),
Miquel Mas, Jaume Barceló,
Xesc Mas, Baltasar Rigo, Xesc
Gemar.

FOTOS: Damià Prohens (Foto Vidal)

D'esquerra a dreta i de
d'alt a baix:

Emili Cayuela, (Entrena-
dor), Jaume Roig, Leo Marín,
Biel Obrador, Maties Oliver,
Xesc Ferrer, Miquel Mas,
Miquel Rigo (Entrenador),
Miquel Martínez, Orosio Gil,
Jaume Julià, Joan Lladó, Toni
Roig, Ramon Llull. (Nadal Rie-
ra, Antoni Amor, Pere López).

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

CLUB ESPORTIU DE PESCA CAMPOS

Bons pescadors, però poc peix.

El passat dia 10 de gener es va celebrar, organitzat per la Federació Balear de Pesca i patrocinat per l'Ajuntament de Calvià, el I Trofeu Costa de Calvià en la modalitat de llançat (surf casting). Per part del CE Pesca Campos, hi assistiren un total de nou pescadors, repartits en les diferents categories i que hagueren de desplaçar-se fins a la Badia de Santa Ponça, lloc on es disputava la prova.

El dia 9 no fou molt favorable per a la pesca, degut a que bona part del dematí el cel estigué tapat. Això, afegit a que a la zona de la prova no hi ha molt de peix, donà lloc a que els moixos meulassin. Hi va haver qualque pesada que feia ria-

lles, i alguns, més bé molts, ni tan sols pesaren.

Malgrat tot, cal destacar la bona actuació dels pescadors campaners que, dels nou, set tornaren amb un trofeu davall el braç i més xalests que unes campanes.

Hem d'assenyalar, així mateix, que la participació fou molt nombrosa, en total uns 240 participants, per això s'ho paga donar-los l'enhorabona per la competència que hi havia.

Aquests són els resultats oficials per categories:

Infantil

1er. Josep Lluís Vanzalez (Club Palma)

No hi havia representació campanera

Juvenil

1er Domingo Làzaro (Club Molinar)

No hi havia representació campanera

Veterans

1er Joan Mas (Club Campos)

2on Bartomeu Julià (club Campos)

Dames

1era Sagrario Rodríguez (Club Can Dalmau)

2ona Francesca Villalonga (Club Campos)

6ena Maria Salas (Club Campos)

Seniors

Degut a la gran quantitat de participants, aquesta categoria es va dividir en tres sectors:

1er sector: 1er Sebastià Martorell (CIAS)

No hi havia representació campanera

2on sector: 1er Julià Ballester (Club Campos)

8è Jaume Clar (Club Campos)

Antoni Lladó (Club Campos) sense classificar

3er sector: 1er Francesc Navarro (Sant Francesc)

2on Miquel Salom (Club Campos)

3er Bartomeu Salas (Club Campos)

Esperant sentir més olor de peix s'entén la propera vegada, m'acomiat de tots vosaltres.

Jaume Clar.

GABINET PERE GARCIAS

- ASSESSORIA FISCAL
- ASSESSORIA LABORAL
- ASSESSORIA JURÍDICA
- GESTIÓ D'EMPRESES
- ASSEGUANCES

Major, 32 • Tel. 65.25.26 • CAMPOS

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal

Mobles de Cuina

Nord - Roure - Teka i Fòrmica

Tota classe de mobles, empotrats i a mida
(Pressupots gratuïts) • DESCOMPTES

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

CURS DE VIDEO

Professor: Andreu Negre

Cada dilluns a partir de dia 8 de març,
a les 20'00 h.

Duració: 8 setmanes.

Inscripcions: Impremta Adrover

Preus:

No Socis: 7.000 Ptes.

Socis: 2.000 Ptes.

Socis d'honor: 1.000 Ptes.

Socis Protectors: Gratuït

ORGANITZA: OBRA CULTURAL BALEAR

SALA DE CULTURA • CAMPOS

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

NOCES • BATEIG • PRIMERA COMUNIÓ

- Saps que el reportatge és l'únic que mai no podràs canviar?
- I que no hi ha una segona oportunitat?
- Vols assegurar-te sense problemes econòmics?

FOTO I VIÍDEO
A PARTIR DE
4.600 Ptes./Mes

Demane'ns informació

Vidal CAMPOS		C/. Plaça, 15 Tel. 65.06.43
FOTOGRAFIA I VIDEO		

*Al teu
abast*

— ATLETISME —

El passat 24 de gener es va celebrar a Santa Maria del Camí, el segon cross compartit en edat escolar. La participació fou molt nombrosa i les atletes del Club Migjorn demostraren una vegada més la seva qualitat en aquest camp. Na Joana Maria Barceló quedà primera i na Maria del Pilar Mas fou tercera, en una prova de nombrosa participació com fou la de les cadets femení.

Dia 30 de gener a Cala d'Or es celebrarà la final comarcal, on es determinarà quins atletes participen al Campionat Insular i Balear, que es correrà al típic cross de Sta. Mònica dia 13 de febrer. Allà les nostres atletes lluitaran per quedar classificades i poder anar al Campionat Nacional. Esperem que tots els cross que els queden els vagin molt bé.

També cal comentar la tornada de Maricica i Ion Puica. La Conselleria ha aconseguit un acord, mitjançant el qual, els entrenadors vendran a l'illa cada cert temps per poder seguir les progressions dels seus atletes. També s'han posat uns entrenadors balears que seran els que s'encarregaran dels atletes mentre els entrenadors romanesos siguin fora, encara que aquells seguiran les indicacions dels Puica.

En darrer terme, vull donar l'enhorabona als atletes campaners que pertanyen al Club Atletisme Pollença, per la seva clara victòria al Campionat per clubs de pista d'hivern, celebrat dissabte dia 23 i diumenge dia 24 al poliesportiu Príncipes de Espanya.

Maria Barón.

— D'abaix a dalt: Margalida Cerdà, Maria Barón, Maria del Carme Mas, Margalida Vidal, Joana Maria Barceló, Maria del Pilar Mas, Jaume Barón i Carolina Nicolau.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

A DROVER
E ELECTRÒNICA

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Vídeo • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
 Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
 07630 CAMPOS

BÀSQUET

Com va? Si el passat mes de Gener vaig agafar vacances fou degut a què en el mes de Desembre, per coincidències de calendari, quasi no hi hagué competició, cosa que també ha succeït el mes de Gener.

Pel que respecta als equips Infantil femení i Juvenil masculí, no han començat l'any massa bé i han perdut els seus partits.

L'equip Senior masculí és el que ha donat una mica més d'informació ja que han començat el play-off per evitar el descens. En el primer partit, l'equip realitzà un partit molt dolent contra el Son Servera i acabà en una nova derrota. En el següent partit, l'equip campaner aconseguí una victòria molt important en la pista del CIDE, i que esperam hagi servit com a inici del joc a realitzar. Deixam de banda els incidents ocorreguts aquest mateix partit.

Parlant del mateix equip Senior, ens han informat que s'estan realitzant gestions per fer un fitxatge amb la finalitat de reforçar l'equip.

Bé, me'n vaig esperant que el mes que ve pugui donar-vos més informació i que sia més favorable als nostres equips.

*Miquel
Oliver
Bauzá.*

COLOMBOFÍLIA

Com dèiem en l'anterior número, enguany les pèrdues de coloms missatgers, en els entrenaments realitzats sobre l'illa, han estat moltes, i les colomes ferides més encara. En alguns colomers s'han comptabilitzat més de set o vuit colomes ferides de falcó a la vegada, fet que no succeïa des de feia molts anys.

Fa unes setmanes, en el Club Colomòfil Campos, han començat a efectuar les amollades des de l'illa germana d'Eivissa i ja s'han notat els efectes dels esmentats depredadors, i de manera augmentada, al que passava en els entrenaments insulars.

Fins ara s'han efectuat dues amollades des d'Eivissa i els resultats esportius no són massa satisfactoris. D'entre tots els colomers, uns millors que els altres, s'han comprovat al voltant del 50% de les colomes; no és massa, ja que en altres anys es comprovava el 80 o el 90% de les que s'enviaven.

Actualment, degut a la proliferació de les aus rapinyaires, es calcula que a les Illes Balears hi ha unes 700 o 800 parelles de falcons i ja us podeu imaginar el que això suposa, tenint present que el seu menjar preferit són els coloms. Ara que s'acosta l'època d'aparellament i de cria, la cosa anirà en augment. Difícil serà que en el punt de sortida, en l'intermig o a l'arribada al colomer no es trobi amb la inoportuna visita del falcó.

Parlant fa unes setmanes amb un amic colomòfil eivissenc, em va comentar que tenia ganes que anàssim a amollar a Eivissa, ja que amb les colomes que queden, és a dir, amb les que no tornen als respectius colomers, els falcons ei-

vissencs en tenen prou, i així almanco no molestaran els seus esbarts.

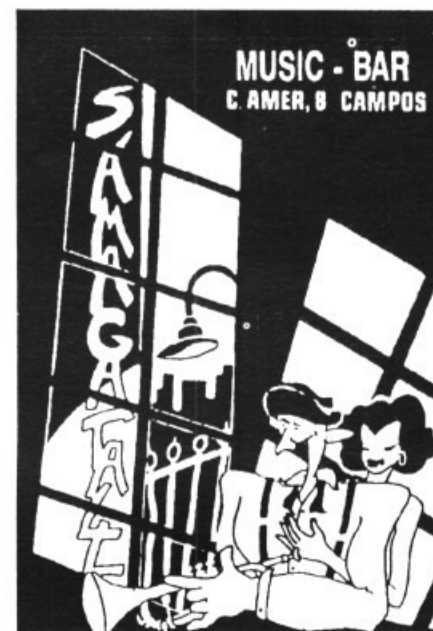
Els resultats de les dues primeres amollades des d'Eivissa són:

14 - 1 - 93 — 20 - 1 - 93

1er i 3er Sebastià Serra
1er i 5è Sebastià Serra
2on Àngel Sastre
2on Antoni Garcies
4t Antoni Ginard
3er Sebastià Abraham
5è Antoni Garcies
4t Àngel Sastre

Salutacions i fins una altra

Antoni Ginard Vanrell.

Cafè Balear

Entrepanes i Tapes variades
Disposam de torradores

Carrer Síquia, 30 • Tel. 65.27.55
07630 CAMPOS

Clínica Dental i Estètica
Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennassar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenió de càries, Pròtesis i
Prevenió de malalties de les Genives.

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

JOCS ESCOLARS

Sota el nom de «L'Esport en l'Edat Escolar», s'han posat en marxa la pràctica totalitat del que és més conegut com a Jocs Escolars. Pel que respecta als nins campaners, s'ha de dir que hi participen dins els següents equips de cada esport:

- A Cross hi participa l'equip del Patronat Municipal Campos.
- A Futbolet hi participen els equips Joan Veny i Clar, a les categories d'Iniciació, Aleví i Infantil; i el Fra Joan Ballester A i B a les categories Iniciació, Aleví i Infantil.
- A Bàsquet hi participen l'equip Infantil masculí del Fra Joan Ballester i els equips Aleví i Infantil Femení del Patronat Campos.
- A Gimnàstica Rítmica hi participen els equips del Fra Joan Ballester i del Patronat Municipal de Campos.
- A Atletisme hi participa l'equip del Patronat Municipal Campos.
- A Tennis Taula hi participen els equips infantils del Joan Veny i Clar, el Fra Joan Ballester i S'Escrui.
- En Escacs hi participen els equips del Fra Joan Ballester, el Fra Joan Veny i Clar i S'Escrui.

Una vegada presentats els equips components hem trobat oportú conèixer qualche cosa més dels Jocs Escolars i per això hem tingut una xerrada amb en Toni Lladó, coordinador dels Jocs a la comarca de Campos.

FOTO: Foto vidal

— Toni, quins són els objectius que es volen aconseguir amb els Jocs Escolars?

— El principal objectiu és la participació, ja que dona l'oportunitat als que els agrada l'esport, i no caben dins l'esport federat, puguin practicar-lo. Un altre objectiu és el de realitzar una trobada entre els col·legis de la comarca i per això es diuen Jocs i no es fan classificacions.

— Quants d'anys fa que es realitzen aquests Jocs Escolars?

— Almanco 8 anys. Han sofert una petita variació ja que abans les comarques de Campos i Montuïri anaven juntes, però a causa de la gran participació es dividiren en dos, i la comarca de Campos

va quedar constituïda pels pobles de Campos, Santanyí, S'Arenal, Lluçmajor, Felanitx i Ses Salines.

— Al llarg d'aquests anys es deuen haver produït moltes anècdotes, ens pots contar alguna?

— L'anècdota millor és veure el primer partit de Futbolet que juguen els nins de 1er, o també els primers partits de bàsquet que juguen els nins i nines de 3er i 4rt, ja que s'han arribat a acabar partits 0-0 malgrat un nin que va treure fores tan fort que féu bàsquet de manera directa.

— L'organització de tots els partits, curses i controls a més dels desplaçaments deu ser molt complexa, com s'organitza tot això?

— Es fa bàsicament en dues fases: La primera és la inscripció, llavors segons els participants es fa el calendari repartit en jornades i s'ha de lligar el nombre de partits amb els autocars, a fi de què cada autocar no quedi mig buit.

Aquesta organització corre a càrrec de cada un dels coordinadors de les set comarques: Palma, Sóller, Montuïri, Manacor, Inca, Sa Pobla i Campos.

— I ara, la part més trista de qualsevol activitat que es duu a terme, com se subvenciona?

— El pressupost aquest any és molt elevat, ja que s'han de cobrir les despeses dels autocars, cotxes (que acompanyen els equips), arbitratges, organització local i es compta amb un pressupost de 2.800.000. A més d'això, inclou la natació que només es paga el desplaçament i surt gratuït el monitor i la piscina de La Salle.

Les despeses es divideixen entre la Direcció General d'Esports que paga els autocars i els diferents Ajuntaments donen per als arbitratges, i l'organització local de cada jornada, una paga simbòlica.

— Aquesta gran participació indica que tenen avantatges les escoles participants? quines són?

— Sí, principalment per aquells col·legis que tenen molta participació ja que es potencien les disciplines esportives i quan s'han de desplaçar, s'eviten haver de cercar mitjans de transport, ja que aquest està organitzat. Un altre avantatge de què els transport estigui ja organitzat és que hi assisteixen pocs pares i això fa que sigui més un joc que una competició. I un altre, encara, és que els nins des del 1er Curs ja poden començar a practicar un esport (futbolet o gimnàstica rítmica).

— Pel que hem vist, hi ha moltes disciplines esportives i moltes escoles que participen; quants n'hi ha a nivell local, comarcal i a l'illa de Mallorca?

— Uns 225 nins, a nivell local. A nivell comarcal, uns 1345. I a l'illa, uns 7.000 nins.

— Dels equips o esportistes campaners, quins han estat el que han aconseguit una millor classificació?

— Els d'Atletisme. En els escacs, en Biel Mas fou campió benjamí de Mallorca i Miquel Mulet es quedà a les portes d'anar al Campionat d'Espanya. I a tennis taula, en Jaume Vidal anà al Campionat d'Espanya.

Gràcies per la teva informació.

I per acabar vos donarem un parell de resultats aconseguits pels campaners al mes de gener:

Futbolet Iniciació

1a. jornada:

Joan Veny 10 - Lluçmajor 4
Blai Bonet B 2 - Fra Joan Ballester A 0
C. P. Ses Salines 1 - Fra Joan Ballester B 7

2ona jornada:

Fra Joan Ballester A 0 - Arenal A 16
Fra Joan Ballester B 5 - Arenal B 2
Joan Veny i Clar 4 - C. P. Ses Salines 3

Benjamí

1a jornada:

Joan Veny i Clar 2 - Cala D' Or 7

2ona jornada:

Joan Veny i Clar 1 - S' Arenal A 0

Aleví - 1a jornada:

Santanyí 1 - Fra Joan Ballester 4

2ona jornada:

Fra Joan Ballester 4 - S' Arenal 2

Infantil - 1a jornada:

Joan Veny i Clar 0 - Lluçmajor 1

Fra Joan Ballester 2 - Sant Bonaventura 3

2ona jornada:

Joan Veny i Clar 2 - S' Arenal 1

Bàsquet Aleví Femení - 1a jornada

Joan Capó B 24 - Patronat Campos 7

Infantil Femení - 1a jornada:

Cala D' Or 12 - Patronat Campos 19

Infantil Masculí - 1a jornada:

S' Arenal 9 - Fra Joan Ballester 50

2ona jornada:

Fra Joan Ballester 74 - S' Algar 3

Tennis Taula - Infantil

1a jornada:

Joan Veny i Clar 1 - Reina Sofia 2

Fra Joan Ballester 2 - Lluçmajor 1

2ona jornada:

Fra Joan Ballester 3 - Jaume III 0

Bé, això és tot per ara, en els pròxims números vos donarem més resultats.

Miquel Oliver.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

— • — ESCACS — • —

Els passats dies 24, 28, 30 i 31 de desembre i 4 i 5 de gener es va celebrar al Bar Can Nina, com cada any, el VIè Torneig Juvenil de Nadal, organitzat pel Club Foment d'Escacs i patrocinat per l'Ajuntament de Campos. La participació va minvar un poc respecte de l'any passat, però així mateix quinze al.lots es van animar a seguir les sis rondes del torneig. Al final, en Miquel Mulet va encapçalar la classificació general, després d'haver guanyat les sis partides disputades. En segon lloc va quedar en Damià A. Verger i en tercer lloc en Miquel A. Roig. La classificació per categories és la següent:

Juvenils - Cadets

1er. Damià A. Verger (4'5 punts)
1er. Miquel Mulet (6 punts)
2on. Pere López (3'5 punts)

2on. Miquel Àngel Roig (4 punts)
3er. Joan Gabriel Vidal (3'5 p.)

Infantils - Alevins

1er. Cosme Garcies (3 punts)
1er. Antoni Adrover (4 punts)
2on. Pere López Burguera (3 punts)
2on. Josep Miquel Ramis (4 p.)
3er. Jaume Sánchez (2'5 punts)
4rt. Joan Manuel Barceló (2 punts)

Benjamins

1er. Guillem Bonet (2'5 punts)
2on. Joan Sánchez (2 punts)
3er. Adrià Pomar (2 punts)
4rt. Antoni Bonet (1'5 punts)

Dia 6 de gener va tenir lloc l'entrega de premis i en Miquel Ollers va oferir unes simultànies a tots els participants d'aquest torneig, demostrant perquè és

ara per ara el cap de llista dels escacs a Campos (va guanyar 11 partides, va fer tres taules i només en va perdre una, amb en Damià A. Verger).

Per altra banda, en Miquel Ollers està impartint unes classes d'escacs per als joves que vulguin millorar el seu nivell de joc. Des d'aquí el Club Foment d'Escacs vol convidar a tots els nins i joves que hi estiguin interessats, tant posant-vos en contacte amb en Miquel com passant pel Bar Can Nina, qualsevol dia de 3 a 4 de l'horabaixa.

Club Foment d'Escacs.

Antoni Leon

Cal parlar del mes de gener com a més important pel trot mallorquí amb les reunions que es varen celebrar a l'hipòdrom de Manacor (Diada dels Reis i dia de Sant Antoni) i a l'hipòdrom de Son Pardo (Diada de Sant Sebastià).

Començarem per la «Diada dels Reis», de la qual

podem destacar com a prova important de la reunió, l'estel·lar que va vèncer en «Tretun» seguit de prop d'en «Quietito». Els restants guanyadors varen ésser: «S'eretat», «Sunita», «Petit d'amour», «Sacre», «Pakistán», «Punk de Courcelles», «Sammy du Rooy», «Sarita», «Tango May», «Nil de Nit», «Speedy Pelo», «Maravella», «Pacemaker», «Roi de Fiolaz», «Lutine» i «Roleo». Com a cavall local ressaltarem a «Volga de Tillaude», propietat d'en Guillem Roig i menat per Biel Roig. El dia de Sant Antoni va registrar una entrada de públic molt important i les

diferents curses varen ésser molt disputades. Remarcarem la victòria de «Tango May» sobre el favorit «Taquin B» a l'especialitat per exemplars de dos anys. «River du Vernay» amb la millor velocitat de la reunió amb 1'19"5, i del fenomen «Roi de Landes» que reapareixia després d'uns mesos de repòs guanyant amb autoritat. Com a cavall locals d'aquest dia ressaltarem a «Salva d'or», propietat d'en Salvador Bordoy i menat per P.J. Garcias, i «Uba Vive», propietat d'en Tomeu Burguera i menat per Tomàs Serra.

I arribam a la Diada de Sant Sebastià a Ciutat. Com

a prova reina es va disputar el premi «Ciutat de Palma» amb els millors cavalls del moment i la presència d'un nacional de luxe «Pacemaker». El guanyador va ésser en «Tretun» seguit d'en «Pacemaker» i «Jup Langkjaer» amb uns registres de 1'17"3, 1'17"4 i 1'17"6. 1'17"4 pel nacional «Pacemaker» que el col·loca com a record del trot nacional. El premi «Sant Sebastià» va tenir emoció fins al final guanyant l'egua de Manacor «Lutine» seguida de «Misir Mar» i «Junita». Com a local destacar «Uba Vive», segon a la seva cursa amb un temps de 1'19"1.

UBA VIVE UNA EGUA CAMPANERA ESTRELLA ACTUAL DEL TROT BALEAR

Uba Vive és una egua de carreres de trot que va arribar a Campos ara fa un poc més d'un any procedent d'Eivissa. El conegut mercader de bísties campaner Tomeu Burguera (caganya) la va comprar, juntament amb 8 cavalls més a una subasta celebrada a les Pitiuses. Uba Vive té en la actualitat 6 anys, va néixer a França i té un dels millors orígens del trot d'aquest país. Uba Vive és l'animal estrella de las païsses Es Trenc propietat d'en Tomeu Burguera i que compta amb en Tomàs Serra com a menador i preparador.

L'any 1992 ha estat el gran any de l'egua d'en Tomeu Caganya, ja que, no només ha aconseguit rebaixar el record que havia aconseguit a les pistes franceses, sinó que, a més a més, ha establert un dels

millors registres de la temporada: 1,19. «Això son paraules majors» va dir un afeccionat quant per la megafonia de l'hipòdrom Son Pardo es donà el temps que havia fet l'egua campanera. El seu conductor habitual i preparador es en Tomàs Serra (Banyat) que ha aconseguit dur l'animal als més alts nivells del trot balear. En Tomàs amb un treball de dia a dia, tant de preparació com amb la competició, ha fet que n'Uba Vive es consideri com un dels cavalls de carreres del moment.

Però un dels grans mèrits de aquesta egua campanera va ésser derrotar un dels «cracs» de la història del trot, comprat a França a cop de talonari, en Ranitic va haver de demanar permís a n'Uba Vive per atreavessar l'arribada

de l'hipòdrom de Manacor. Els jutges varen dir que era un empat, el públic assitent xiulant la decisió després de contemplar la superioritat de l'egua amb en Tomàs Serra a les riendes. També ha participat amb proves d'aprenents amb bons resultats i amb aquestes ocasions ha estat menada per en Sebastià Mon-

serrat (Son Rosselló). La cotització actual de l'animal és molt difícil de calcular però podem dir que ha tengut molts de festajadors amb la bossa ben plena. El seu propietari diu que l'animal no es ven a cap preu per tant l'hípica campanera podrà comptar per molt de temps amb un animal d'èlit com n'Uba Vive.

Es Cantó

RESTAURANT
(NOVA DIRECCIÓ)

- RESTAURANT A LA CARTA
- MENJADOR PRIVAT
- MENÚ DIARI
- SALES PER A BATEJOS,
COMUNIONS, NOCES,
CONVENCIONS, ETC.

Carretera Palma - Manacor, Km. 30 • Tel. 16.82.23
MONTUÏRI (Mallorca)

A PALMA
UN AUTÈNTIC CENTRE CULTURAL
DE LA MÚSICA

CD • LP • MAXIS • VIDEOS • CASSETTES • LASER DISC

TOT EN MÚSICA

AVINGUDA ARGENTINA, 18/A • TEL.: 45.55.63 • FAX: 28.39.60

- 300 M₂ D'EXPOSICIÓ AMB TOT TIPUS DE SUPORTS MUSICALS.
- CABINES INDIVIDUALS PER AUDICIÓ
- EXTENSA OFERTA EN MAXISINGLES
- PUNTS D'ESCOLTA PER A LES NOVETATS
- OBERT DE DILLUNS A DISSABTE
DE LES 10'00 H. A LES 21'00 H.
(No tancam el migdia)
- C.D. A PARTIR DE 400 PTES.
- L.D. A PARTIR DE 300 PTES.
- L.P. A PARTIR DE 500 PTES.